

TOD 2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

BİLDİRİ ÖZETLERİ

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

İÇİNDEKİLER

	<i>Sayfa</i>
Sözlü Bildiriler.....	3
Poster Bildiriler.....	38

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

SÖZLÜ BİLDİRİLER

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0002] SS-02 [Tıbbi Retina]

Yaş Bağı Maküla Dejenerasyonunda Anti-VEGF Tedavi Etkinliklerinin Karşılaştırılması: Gerçek Yaşam Deneyimi

Hasan Görkem Markirt¹, Özer Dursun², Erdem Dinç², Ufuk Adıgüzel²

¹Sinop Atatürk Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Sinop

²Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Mersin

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı yaş tip yaşa bağlı maküla dejenerasyonu (YBMD) tedavisinde intravitreal ranibizumab ve aflibercept enjeksiyonunun görme keskinliği ve anatomik başarı üzerindeki etkinliğinin karşılaştırılmasıdır.

GEREÇ-YÖNTEM: Ağustos 2015 – Ağustos 2016 tarihleri arasında Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Göz Hastalıkları kliniğine başvuran ve yaş tip YBMD tanısı konulan 64 hastanın 64 gözü çalışmaya dahil edildi. Daha önce tedavi alan, en az bir yıl düzenli takiplere gelmeyen ve YBMD dışında oküler patolojisi bulunan hastalar çalışma dışında bırakıldı. Random olarak 32 hastaya intravitreal ranibizumab uygulanırken, 32 hastaya aflibercept tedavisi uygulandı. Ayrıca üçüncü bir çalışma grubu olarak daha önce intravitreal ranibizumab tedavisi alan ve istenilen düzeyde yanıt alınamayarak aflibercept enjeksiyonuna geçilen 32 hastanın verileri retrospektif olarak analiz edildi. Çalışmaya dahil edilen olguların sonuç görme keskinlikleri, optik koherens tomografi bulguları ve enjeksiyon aralıkları ile sayıları birbiri ile karşılaştırıldı.

BULGULAR: Çalışmaya dahil edilen hastaların sonuç görme keskinlikleri ve optik koherens tomografideki santral retina kalınlığı ölçümleri her iki ilaç grubunda benzerdi ve aradaki fark istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p>0.05$). Ancak ranibizumab tedavisine yeteri kadar yanıt alınamamış ve aflibercept tedavisine geçilen gruptaki yıllık intravitreal enjeksiyon sayısının diğer iki gruba göre anlamlı olarak yüksek olduğu saptandı ($p<0.05$).

SONUÇ: Yaş tip YBMD hastalarından elde edilen bu sonuçlar her iki ilaç enjeksiyonunun da görme keskinliği artışı sağladığı ve aynı zamanda benzer düzeyde santral retinal kalınlıkta azalmaya neden olduğunu göstermektedir. Ancak tedaviye daha dirençli olan gruptaki enjeksiyon sayısının artışı dikkat çekicidir. Gerçek yaşam verilerinin değerlendirildiği, daha fazla hastanın katılımıyla yapılacak çok merkezli çalışmalarla her iki ilacın etkinliğinin karşılaştırılması uygun olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yaş tip yaşa bağlı maküla dejenerasyonu, ranibizumab, aflibersept, gerçek yaşam deneyimi.

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

[Abstract:0007] SS-07 [Tıbbi Retina]

Tekiz ve İkiz Gebeliklerde Retina ve Koroid Kalınlık Değişiminin Optik Koherens Tomografi ile Ölçümü

Sait Alim¹, **Asker Zeki Özsoy²**

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Göz hastalıkları Ana Bilim Dalı, Tokat

²Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Kadın hastalıkları ve Doğum Ana Bilim Dalı, Tokat

AMAÇ: Tekiz ve ikiz gebeliğin retina ve koroid kalınlık değişimi üzerine etkisini araştırmak.

GEREÇ-YÖNTEM: Bu çalışmaya 20 tekiz, 20 ikiz ve 20 gebe olmayan sağlıklı birey olmak üzere toplamda 60 kişi dahil edildi. Çalışmaya katılanlar 3 gruba ayrıldı. Birinci grup tekiz gebe, 2.grup ikiz gebe ve 3.grup gebe olmayan sağlıklı kişiler idi. Gebelerin ve sağlıklı gebe olmayan bireylerin detaylı oftalmolojik muayeneleri yapıldı. Ek göz hastalığı olanlar çalışma dışı bırakıldı. Hastaların koroid kalınlıkları optik koherens tomografi ile artırılmış derinlikli görüntüleme (EDI-OCT, Cirrus HD-OCT, Carl Zeiss Meditec, Dublin, CA, USA) yöntemiyle ölçüldü. Bunun yanında makula, peripapillar retina sinir lifi tabakası (RSLT) ve gangliyon hücre kompleksi (GHK) kalınlıkları ölçüldü. Koroid kalınlıkları subfoveal ve fovea merkezinden 1000µ uzaklıktan temporal ve nasal olmak üzere 3 bölgeden ölçüldü (Şekil 1 ve 2).

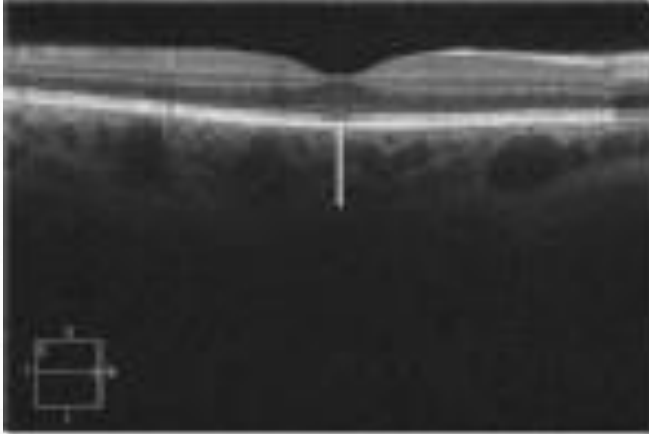
BULGULAR: Koroid kalınlığı açısından bakıldığında her 3 grup arasında da istatistiksel anlamlı fark vardı (P<0,05). İkiz gebe grubu koroid kalınlığı açısından en yüksek koroid kalınlığına sahipken onu tekiz gebe ve gebe olmayan sağlıklı bireyler izledi.

SONUÇ: Gebelikte kardiyak debide artma ile beraber vücutta sıvı tutulumu olduğu bilinmektedir.

Gebelikte birçok organ ile birlikte oküler kan akımında da artma olmaktadır. Bu değişiklikler ikiz gebelerde daha fazla olduğu bilinmektedir. Gebelikte ve özellikle de ikiz gebelikte kan akımının koroid katmanlarında daha fazla olmasından dolayı koroid kalınlığında artma olduğunu düşünmekteyiz. Çalışmamız ikiz gebelerde yapılan retinal ve koroidal kalınlık değişimini inceleyen ilk çalışma olması dolayısıyla önemli olduğunu düşünmekteyiz. Sonuç olarak çalışmamızda ikiz gebeliğin koroid kalınlığı üzerinde daha fazla etkiye sahip olduğu anlaşılmıştır

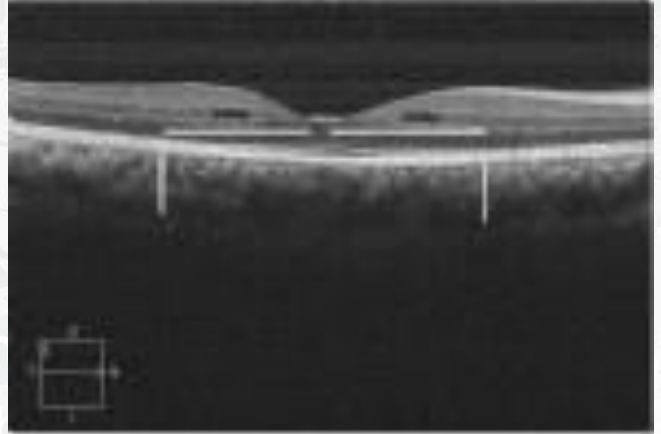
Anahtar Kelimeler: İkiz gebelik, tekiz gebelik, koroid kalınlığı, gangliyon hücre kompleksi kalınlığı, retina sınır lifi tabakası kalınlığı.

Şekil 1

Şekil 1: Subfoveal koroidal kalınlık.

Şekil2

Şekil 2: Temporal ve nazal koroidal kalınlık.

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0010] SS-10 [Oküloplastik Cerrahi]

İdiyopatik Orbital İnflamatuar Hastalık ve IgG4 İlişkili Orbital Hastalığın Karşılaştırılması

Mervem Altın Ekin, Şeyda Karadeniz Uğurlu

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

AMAÇ: Çalışmanın amacı, idiyopatik orbital inflammatuar hastalık (orbital psödötümör) tanısı alan olgularla IgG4 ilişkili orbital hastalık tanısı alan olguların klinik seyrini ve prognozlarını karşılaştırmak ve IgG4 ilişkili orbital hastalığın farkındalığını artırmaktır.

GEREÇ-YÖNTEM: 2011-2018 yılları arasında idiyopatik orbital inflammatuar hastalık tanısı konulan hastalar retrospektif olarak incelendi. Orbitotomi ile biyopsi yapılan olgulara immünohistokimyasal boyama ile IgG4 analizi yapıldı. Hastalar ortalama yaş, cinsiyet, lokalizasyon, semptomlar, bilateralite, sistemik tutulum, görüntüleme bulguları, biyopsi bulguları, laboratuvar sonuçları, tedavi şekilleri, tedavi süreleri, rekürrens zamanı ve rekürrens sayıları açısından değerlendirildi. IgG4 ilişkili orbital hastalık ve idiyopatik inflammatuar orbital hastalık tanısı alan olgular iki gruba ayrılarak klinik ve demografik özellikleri karşılaştırıldı.

BULGULAR: On iki hastanın 8'ine (%66.7) orbital biyopsi uygulandı. IgG (+) bulunan 3 (%37.5) hasta IgG4 grubunu diğer 5 (%62.5) hasta ise kontrol grubunu oluşturdu. Kontrol grubu ile karşılaştırıldığında IgG4 grubunda lakrimal bez tutulumu ($p=0.028$), bilateral orbital tutulum ($p=0.035$) ve sistemik tutulum ($p=0.005$) istatistiksel olarak anlamlı derecede daha fazlaydı. IgG4 grubunda hastalığın rekürrens zamanı istatistiksel olarak anlamlı derecede daha kısaydı ($p=0.041$).

SONUÇ: İdiyopatik orbital inflammatuar hastalığın ayırıcı tanısında IgG4 ilişkili orbital hastalık yer almalıdır. IgG4 ilişkili orbital inflammatuar hastalık lakrimal bez tutulumu, bilateral orbital ve sistemik tutulum ile birliktelik göstermektedir. IgG4 ilişkili orbital inflammatuar hastalıkta rekürrensi engellemek ve rekürrens zamanını uzatmak için idame steroid tedavisi ve bazı hastalara steroid tedavisine ek olarak immünoterapi göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: idiyopatik orbital inflammatuar hastalık, immünglobulin G4 (IgG4) ilişkili orbital hastalık, orbital psödötümör

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0011] SS-11 [Glokom]

Psödoeksfoliyasyon Sendromu ve Psödoeksfolyatif Glokomda Peripapiller Retina'nın OCT Anjiyografisi

Muhammed Sahin¹, Fatih Mehmet Türkcü²

¹Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

²Batman Zilan Hastanesi Göz Kliniği

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, psödoeksfoliyasyon sendromlu (pex) ve psödoeksfolyatif glokom hastalarında (pexG) OCT-anjiyografi (OCTA) ile değerlendirilen parapapiller retinanın vasküler akış yoğunluğunu (VD) ve retina sinir lifi tabakası (RNFL) kalınlığını araştırmaktır.

GEREÇ-YÖNTEM: Çalışmaya pex sendromlu (grup 1), perimetrik pexG hastalar (grup 2) ile kontrol grubu (grup 3) dahil edildi. RNFL kalınlığı, radial peripapiller kapiller (RPC) ve optik disk tabakalarının (NH) akış yoğunluklarını içeren optik sinir başı (ONH) analizi OCTA ile yapıldı. Görsel alan parametreleri, ortalama sapma (MD), patern standart sapması (PSD) kaydedildi.

BULGULAR: Grup 1 olan 28 hastanın 28 gözü, grup 2 olan 22 hastanın 22 gözü ve grup 3 olan 28 hastanın 28 gözü analiz edildi. OCTA NH ve OCTA RPC Whole en face damar yoğunluğu grup 1 ve 2'de grup 3'e göre düşük olarak izlendi ($p < 0,001$). OCTA RPC'de inside disk bölgesindeki VD grup 2'de grup 3'e göre düşük olarak ölçüldü ($p = 0,016$). OCTA RPC peripapiller bölgedeki VD grup 1'de grup 2'ye göre daha düşüktü ($p = 0,013$). OCTA RPC süperior temporal bölgedeki VD grup 1 ve grup 2'de grup 3'e göre daha düşüktü (sırasıyla $p = 0,009$, $p = 0,013$). RNFL kalınlığı grup 2'de grup 1'e göre temporal, temporal inferior ve globalde, grup 1'de grup 3'e göre temporal süperiorda ve grup 2'de grup 3'e göre nasal hariç tüm kadrantlarda anlamlı olarak daha ince idi. Grup 2'de MD ile sadece OCTA NH nasal superior kadranda pozitif korelasyon saptandı ($p = 0,007$). Grup 1'de MD ile OCTA NH temporal kadranda ($p = 0,01$) ve RPC nasal superior ($p = 0,04$) kadranda arasında korelasyon vardı.

SONUÇ: OCTA kullanılarak VD'nin non-invazif nicel analizleri, pex sendromunun farklı bir yönünü tanımlayan, pratikte yararlı olabilecek yeni bir parametre sağlayabilir. Pex, glokomdan bağımsız olarak vasküler disk bölgesinde dansiteyi etkilemektedir. Bu da pex patofizyolojisinin değerlendirilmesinde faydalı olabilecek bir değerlendirme yöntemi olabilir.

Anahtar Kelimeler: OCT Anjiyografisi, psödoeksfoliyasyon sendromu, psödoeksfolyatif glokom, RNFL

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0015] SS-15 [Nörooftalmoloji]

Nonarteritik Anterior İskemik Optik Nöropati Tanılı Geriatrik Olgularda Klinik Bulgular ve Laboratuvar Bulgularının İncelenmesi

Seda Karaca Adıyeke

Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Kliniği, İzmir

AMAÇ: Nonarteritik Anterior iskemik optik nöropati (NAİON) tanılı geriatrik olgularda klinik bulguların, inflamasyon ve trombosit aktivasyonu ile ilişkili laboratuvar bulgularının incelenmesi amaçlanmıştır.

GEREÇ-YÖNTEM: NAİON tanısı ile takip edilen yaşları 65-78 yıl arasında değişen 24 hasta (Grup 1) ve 30 sağlıklı gönüllü (Grup 2) çalışma kapsamına alındı. Tüm olgulara standart oftalmolojik muayene ve OKT tetkiki uygulandı. Venöz kanda Nötrofil lenfosit oranı (NLO), eritrosit dağılım genişliği (EDG), ortalama trombosit hacmi (OTH) değerlendirildi. OKT tetkiki ile subfoveal koroid kalınlığı (SKK) ölçüldü.

BULGULAR: Akut dönemde Grup 1 etkilenen göz ortalama SKK $406.17 \pm 46.4 \mu\text{m}$, etkilenmeyen gözde $375.4 \pm 46.3 \mu\text{m}$ olarak hesaplandı. Kontrol grubunda bu değer $310.31 \pm 56.7 \mu\text{m}$ olarak saptanmıştır. Akut dönemde Grup 1'de, etkilenen ve etkilenmeyen gözlerin ortalama SK kalınlığının kontrol grubuna göre anlamlı olarak yüksek olduğu saptandı. (her iki değişken için $p < 0.001$). Altıncı ay ortalama SK kalınlığı etkilenen gözde $302.29 \pm 44.02 \mu\text{m}$, etkilenmeyen gözde $310.60 \pm 51 \mu\text{m}$ olarak saptandı. Altıncı ayda ortalama SKK değerlerinin çalışma grubu ve kontrol grubunda farklılık göstermediği görüldü. ($p = 0.562$, $p = 0.782$)

Ortalama OTH Grup 1'de $9.28 \pm 0.90 \text{ fl}$, Grup 2'de $8.05 \pm 0.71 \text{ fl}$ olarak saptanmıştır. Ortalama EDG düzeyi Grup 1 'de $14.94 \pm 2.5 \text{ fl}$, Grup 2 $13.6 \pm 0.8 \text{ fl}$ olarak hesaplanmıştır. NLO Grup 1 de 3.21 ± 1.98 , Grup 2 'de 1.54 ± 0.52 olarak saptanmıştır. NLO, OTH ve ortalama ERG düzeyi Grup 1'de istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksek olduğu görülmüştür. (sırası ile $p = 0.001$, $p = 0.02$, $p < 0.001$).

SONUÇ: NAİON olgularında SKK, ortalama EDG, OTH ve NLO nun istatistiksel olarak anlamlı oranda yüksek olması hastalık patogenezinde artmış trombosit fonksiyonunun ve inflamasyonun rolü olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Nonarteritik anterior iskemik optik nöropati, Ortalama trombosit hacmi, Nötrofil lenfosit oranı, Eritrosit dağılım genişliği

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

[Abstract:0017] SS-17 [Kornea]

Fabry Hastalığında Göz Bulguları ve Mutasyon Analizi: Ön Çalışma

Nesrin Büyüktortop Gökçinar¹, Selda Fatma Bülbül²

¹Kırıkkale Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kırıkkale

²Kırıkkale Üniversitesi Çocuk Metabolizma Bilim Dalı, Kırıkkale

AMAÇ: Fabry hastalığı X 'e bağlı çekinik kalıtmı, alfa-galaktozidaz-A enzim eksikliğine bağlı bir lizozomal depo hastalığıdır. Glikosfingolipid birikimine bağlı olarak sinir sistemi, böbrek, kalp, deri, gastrointestinal sistem ve göz tutulumu görülebilmektedir. Çalışmamızda Fabry hastalığında göz bulgularını sunmak ve saptanan mutasyonlar ile ilişkisini değerlendirmeyi amaçlamaktayız.

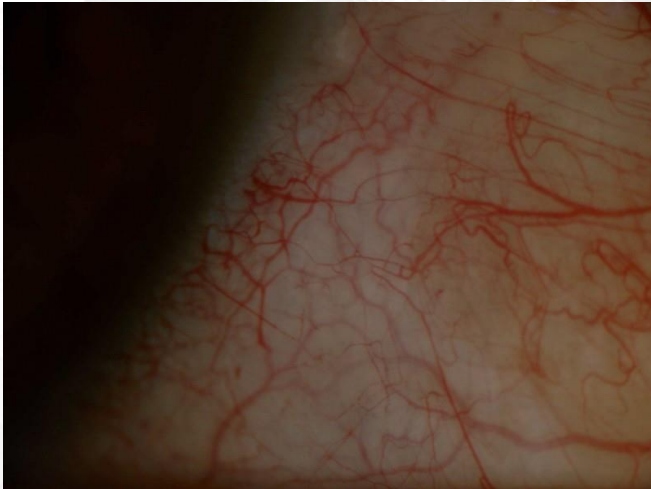
GEREÇ-YÖNTEM: Metabolizma Bilim Dalı'nda mutasyon analizi ile Fabry tanısı almış 20 olgunun oftalmolojik muayeneleri yapıldı. Ön ve arka segment fotoğrafları kaydedildi. Fotoğraflar üzerinden her göz bulgusunun şiddeti 0 ila 3 arasında skorlandı. (0: yok; 1: hafif; 2: orta; 3: şiddetli).

BULGULAR: Çalışmamızda yer alan 20 olgunun yaş ortalaması $36,40 \pm 14,12$ (8-64) idi. Olguların %65'i (13) erkek, %35'i (7) kadındı. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği 0.99 ± 0.04 (0.8-1) idi. Olgularımızın tamamında göz tutulumu vardı. Olguların % 85'inde (17) konjonktiva damarlarında kıvrımlanma artışı (Resim-1), % 65'inde (13) konjonktiva damarlarında venöz vasküler anevrizmal dilatasyon (Resim-2), %60'ında (12) kornea vertisillata (Resim-3), %20'sinde (4) lens opasitesi, % 85'inde (17) retina damarlarında kıvrımlanma artışı (Resim-4,5), %25'inde (5) retina pigment epitel düzensizliği, %5'inde (1) göz kapağı ödemi, %5'inde (1) kuru göz, ve %5'inde (1) optik atrofi vardı. Olgularımızda 6 farklı mutasyon saptandı. En sık görülen mutasyon c.427G>A (p.A143T) idi (n=9). Kornea vertisillata en şiddetli olarak c.982G>C (p.G328R) (n=2) ve C.100A>C (p.N34H) (n=6) mutasyonlarına sahip bireylerdeydi. Bütün göz bulguları dikkate alındığında en şiddetli göz tutulumunun C.100A>C (p.N34H) mutasyonunda olduğu görüldü.

SONUÇ: Fabry hastalarının büyük kısmında göz tutulumu görülmektedir. Kornea vertisillata gibi daha iyi bilinen bulgular yanı sıra konjonktiva ve retina damar anomalileri oldukça sık görülmektedir. Oftalmolojik muayenedeki karakteristik bulgular hastalığın tanısında çok değerli olabilir.

Anahtar Kelimeler: Fabry hastalığı, kornea vertisillata, lizozomal depo hastalığı

Resim-1

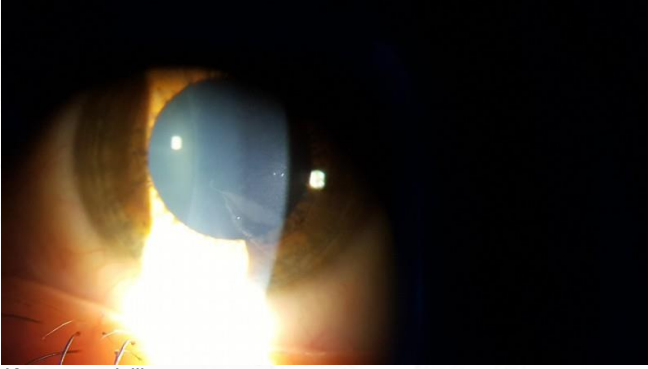
Konjonktivada venöz vasküler anevrizmal dilatasyon ve kıvrımlanma artışı

Konjonktivada venöz vasküler anevrizmal dilatasyon

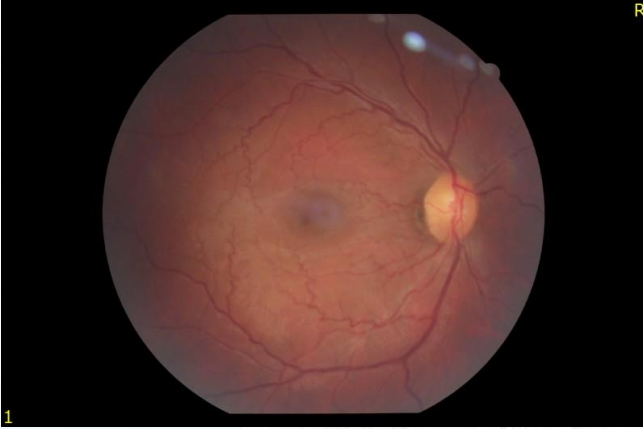
Resim-3

Resim-2

Kornea vertisillata

Resim-4

Retina damarlarında kıvrımlanma artışı

Resim-5

Retina damarlarında kıvrımlanma artışı

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0019] SS-19 [Şaşılık]

Ezotropik Duane Sendromunda Üst Rektus ve Alt Rektus Transpozisyonu

Pinar Topcu Yılmaz¹, Özlem Ural Fatihoglu², E. Cumhuri Şener³

¹SBÜ Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

²İskenderun Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

³Serbest Hekim, Ankara

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı ezotropik Duane sendromunun tedavisinde alfabetik pattern ve düksiyon patterninin cerrahi planlamadaki rolünün araştırılması ve Duane sendromunda üst rektus transpozisyonu (ÜRT) ve alt rektus transpozisyonunun (ART) etkinliğinin incelenmesidir.

GEREÇ-YÖNTEM: Bu çalışmaya 2013-2017 yılları arasında ezotropik Duane sendromu nedeniyle ÜRT veya ART yapılan 21 hasta dahil edildi. Her iki grupta; ameliyat öncesi ve sonrası primer pozisyondaki kayma miktarı, anormal baş pozisyonu (ABP), fundus torsiyonu, alfabetik pattern ve düksiyondaki değişim değerlendirildi.

BULGULAR: ART yapılan 7 hasta da V-pattern ezotropya ve/veya aşağı bakışta daha fazla bakış kısıtlılığı varken ÜRT yapılan 6 hastada (6/14) A-pattern ve/veya yukarı bakışta daha belirgin bakış kısıtlılığı mevcuttu. ÜR transpozisyonu yapılan 10 hastada (%71.4) ve AR transpozisyonu yapılan 4 hastada (%51.4) ameliyat sonrası kayma miktarının 10 PD'den ve ABP'nin 5°'den az olduğu saptandı. Tüm hastalarda alfabetik patternin ve abdüksiyon kısıtlılığının azaldığı görüldü. Abdüksiyon kısıtlılığındaki düzelmelerin ÜR transpozisyonu yapılan hastalarda yukarı bakışta (1.7 ± 1 vs 1.4 ± 0.7 , $p=0.4$), AR transpozisyonu yapılan hastalarda ise aşağı bakışta (1.1 ± 0.7 vs 2 ± 1.2 ; $p=0.05$) biraz daha fazla olduğu bulundu.

SONUÇ: Ezotropik Duane sendromu tedavisinde hem ÜR transpozisyonu hem de AR transpozisyonu ABP'nin ve primer pozisyondaki kaymanın düzeltilmesinde etkilidir. A pattern veya yukarı bakışta daha belirgin abdüksiyon kısıtlılığı olan olgularda ÜR; V pattern veya aşağı bakışta daha belirgin abdüksiyon kısıtlılığı olan olgularda ise AR transpozisyonunun seçilmesi alfabetik patternin azaltılması, yukarı ve aşağı bakıştaki dışa bakış kısıtlılığının dengelenmesi açısından avantajlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: alfabetik pattern, alt rektus transpozisyonu, Duane sendromu, düksiyon patterni, üst rektus transpozisyonu

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0021] SS-21 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Komplikasyonsuz Fakoemülsifikasyon Cerrahisi Sonrası Maküla Değişikliklerinin Optik Koherens Tomografi ile Değerlendirilmesi

Mehmet Gökhan Aslan¹, **Mustafa Durmuş²**

¹Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Rize

²Özel Ankara Avrupa Göz Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

AMAÇ: Bu çalışmada komplikasyonsuz fakoemülsifikasyon katarakt cerrahisinin (KFKC) santral maküla kalınlığı (SMK) üzerine etkisinin Optik Koherens Tomografi (OKT) ile incelenmesi amaçlandı.

GEREÇ-YÖNTEM: Herhangi bir sistemik hastalığı veya katarakt dışı oküler patolojisi bulunmayan, KFKC geçiren 50 hastanın 100 gözü çalışmaya dahil edildi. Hastaların ameliyat olmayan gözleri kontrol grubunu oluşturdu. Hastaların ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası 1. gün, 1. hafta, 1. ay ve 3. ay her iki göz SMK ölçümleri OKT cihazı (Carl Zeiss Cirrus-HD) ile yapıldı. Elde edilen değerler uygun istatistiksel formüllerle analiz edildi.

BULGULAR: Çalışma grubundaki gözlerde ameliyat öncesi ve sonrası 1.gün, 1.hafta, 1.ay ve 3.aylardaki SMK ölçümleri sırasıyla, $248.56 \pm 21.67 \mu\text{m}$, $249.08 \pm 21.36 \mu\text{m}$, $250.26 \pm 19.8 \mu\text{m}$, $254.3 \pm 24.81 \mu\text{m}$ ve $251.36 \pm 21.3 \mu\text{m}$ olarak ölçüldü. Ameliyat öncesi ölçümlere kıyasla, ameliyat sonrası ölçümlerin tamamında artış saptandı. Ancak ameliyat sonrası 1.günde tespit edilen artış istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p > 0.05$). Kontrol grubundaki gözlerde ameliyat öncesi ve sonrası 1.gün, 1.hafta, 1.ay ve 3.aylardaki SMK ölçümleri sırasıyla $250.80 \pm 21.47 \mu\text{m}$, $251.46 \pm 21.44 \mu\text{m}$, $251.36 \pm 21.41 \mu\text{m}$, $251.3 \pm 21.51 \mu\text{m}$ ve $251.32 \pm 20.87 \mu\text{m}$ olarak ölçüldü. Kontrol grubunu oluşturan gözlerin ameliyat öncesi ve sonrası OKT ölçümleri karşılaştırıldığında, tüm ölçümlerde SMK değerlerinde ameliyat öncesi değerlere kıyasla artış saptandı. Ancak bu artışlar istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p > 0.05$). Çalışmamızdaki hastalardan 1'inde, 1.ayda klinik olarak anlamlı kistoid maküla ödemi gelişti.(Figür-1) Topikal non-steroid anti-inflamatuar damla ve oral karbonik anhidraz inhibitörü tablet tedavisi ile 3.ayda kistoid maküla ödemi kayboldu ve son görme keskinliği Snellen eşeli ile 1.0 değerine ulaştı. (Figür-2)

SONUÇ: Çalışmamızda, KFKC sonrası görme düzeyini etkilemese bile özellikle 1. ayda hafif-orta derece bir SMK artışı gözlemlendi. Ancak bu artış 3.ayda düşme eğilimi gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Fakoemülsifikasyon, Katarakt, Maküla Kalınlığı

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

Hastanın 1.ay OKT ölçümünde tespit edilen kistoid maküler ödem

Name:

ID: 46139

DOB: 02/07/1939

Gender: Male

Doctor:

Exam Date: 02/08/2012

Exam Time: 09:10

Technician: Operator, Cirus

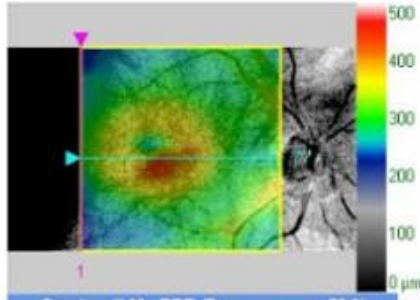
Signal Strength: 6/10

RIZE UNIVERSITESI TIP FAK

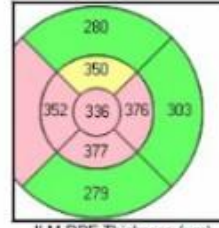

Macula Thickness : Macular Cube 512x128

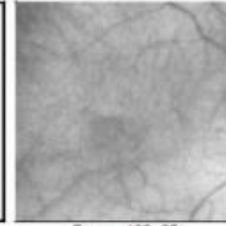
OD OS

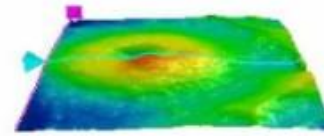
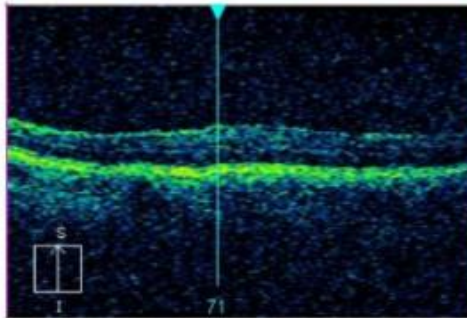
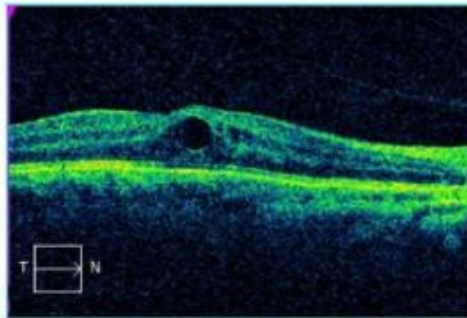
Overlay: ILM - RPE Transparency: 50 %

ILM-RPE Thickness (µm)

Fovea: 192, 65

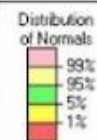
ILM - RPE

ILM

RPE

	Central Subfield Thickness (µm)	Cube Volume (mm³)	Cube Average Thickness (µm)
ILM - RPE	336	10.9	304

Comments

Doctor's Signature

SW Ver: 5.1.1.4
Copyright 2010
Carl Zeiss Meditec, Inc
All Rights Reserved
Page 1 of 1

Hastanın 3.ay OKT ölçümü

Name:

ID: 46139

DOB: 02/07/1939

Gender: Male

Doctor:

Exam Date: 02/10/2012

Exam Time: 09:31

Technician: Operator, Cirus

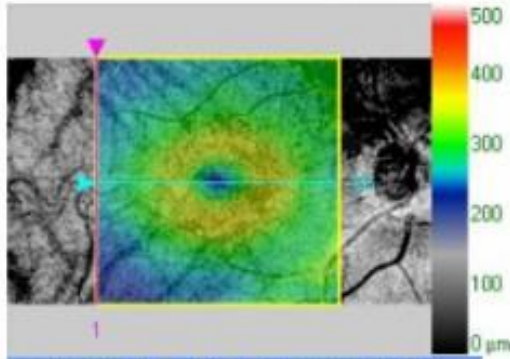
Signal Strength: 7/10

RIZE UNIVERSITESI TIP FAK

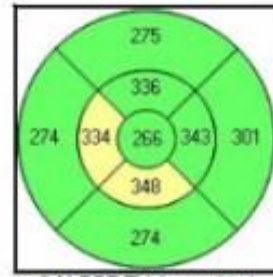

Macula Thickness : Macular Cube 512x128

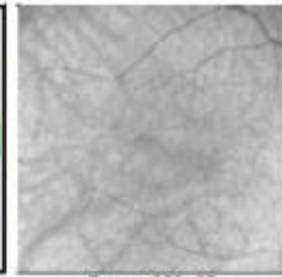
OD OS

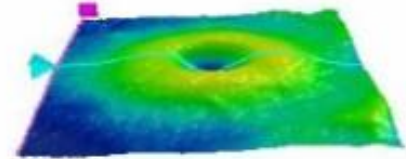
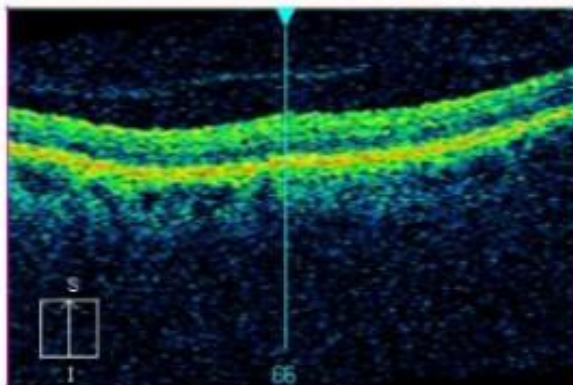
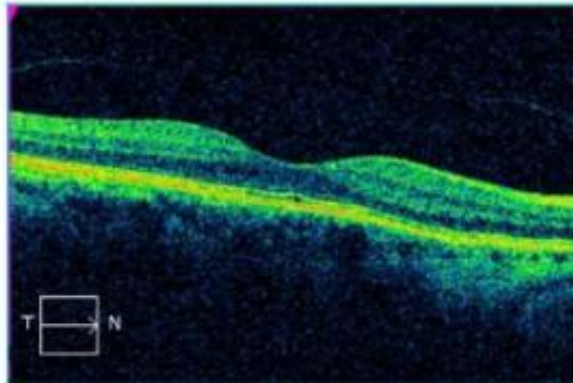
Overlay: ILM - RPE Transparency: 50 %

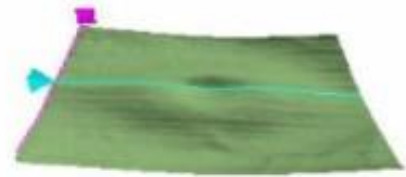
ILM-RPE Thickness (µm)

Fovea: 252, 65

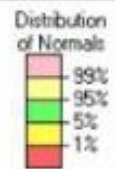
ILM - RPE

ILM

RPE

	Central Subfield Thickness (µm)	Cube Volume (mm³)	Cube Average Thickness (µm)
ILM - RPE	266	10.4	288

Comments

Doctor's Signature

SW Ver: 5.1.1.4
Copyright 2010
Carl Zeiss Medtec, Inc
All Rights Reserved
Page 1 of 1

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0022] SS-22 [Oküloplastik Cerrahi]

Konvansiyonel Probing Sonrası Başarı Elde Edilemeyen Konjenital Nazolakrimal Kanal Tıkanıklığında Endonazal Endoskopik Yaklaşım

Mehmet Serhat Mangan¹, Serap Yurttaşer Ocak¹, Selim Bölükbaşı¹, Mustafa Elçioğlu¹, Yavuz Uyar²

¹SBÜ Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

²SBÜ Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi, KBB ve Baş Boyun Cerrahisi Kliniği

AMAÇ: Konjenital nazolakrimal kanal tıkanıklığı (KNLKT) hastalarında konvansiyonel probing (KP) ile başarı elde edilemeyebilir. Bu olgularda endonazal endoskopi kullanılmasının etkinliğini göstermek amaçlandı.

GEREÇ-YÖNTEM: KNLKT tanısı klinik muayene bulgularına göre konuldu. Epiforası doğduktan sonra 6 ay içinde başlayan hastalar çalışmaya dahil edildi. Tüm hastalara KP uygulandı. Uygulamanın başarılı olma kriteri işlem sonrası 6. ayda epifora şikayetinin olmaması ve klinik muayenede floresein boya kaybolma testinin normal olması olarak belirlendi. KP sonrası en az 6 ay geçtikten sonra başarı sağlanamayan tüm hastalara kulak burun boğaz doktoru ile beraber endonazal endoskopi yardımcı girişim yapıldı. KNLKT tipi endoskopi yardımcı probing ile belirlendi. Basit membranöz tıkanıklık olan olgularda endoskopik probing, kompleks inkomplet tıkanıklıklarda endoskopik bikanaliküler entübasyon uygulandı. Kompleks komplet tıkanıklık olan hastalarda dakriosistorinostomi (DSR) cerrahisi yapıldı. Endoskopik uygulama esnasında tüm hastalara alt konka medializasyonu uygulandı. meliyat sırasındaki yaş, lateralite, tıkanıklığın tipi (basit, inkomplet ve komplet tıkanıklık) kaydedildi.

BULGULAR: KNLKT tanısı konulan 67 hastanın (35'i kız) 91 gözü çalışmaya dahil edildi. Yaşları 7 ay ile 8 yıl aralığında idi. 24 hasta bilateral idi. 46 hastanın 67 gözünde KP ile başarı (%73,6) sağlandı. 21 hastanın 24 gözünde KP ile başarı sağlanamadı. 15 göze endoskopi yardımcı probing, 7 göze endoskopi yardımcı bikanaliküler entübasyon ve 2 göze komplet tıkanıklık olduğu için DSR cerrahisi yapıldı. 24 gözden 20'sinde başarı (%83,3) sağlandı. Endoskopik bulgularda 11 gözde Hasner valvinde membran, 10 gözde probun nazal duvarda submukozal ilerlediği ve 18 gözde alt konkada darlık izlendi.

SONUÇ: Endonazal endoskopi yardımcı yaklaşım tıkanıklığın tipinin ve nazal patolojilerin belirlenmesini sağlar. KP'nin başarısız olduğu hastalarda etkin bir uygulama olup tercih edilebilir bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: endonazal endoskopi, konjenital nazolakrimal kanal tıkanıklığı, probing

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0023] SS-23 [Kornea]

Gebelerde Kornea ve Lens Dansitesinin Değerlendirilmesi

Aysegül Cömez¹, Hasan Altınkaynak²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kahramanmaraş

²Midyat Devlet Hastanesi, Mardin

AMAÇ: Farklı trimesterlerdeki gebelerin korneal dansitometri (KD), lens dansitometri (LD) ve ön segment topografik ölçüm parametrelerini sağlıklı bireyler ile karşılaştırmak.

GEREÇ-YÖNTEM: Birinci trimesterde 41 gebenin 41 gözü (Grup 1), 2. trimesterdeki 39 gebenin 39 gözü (Grup 2), 3. trimesterde LD ve ön segment topografik ölçümleri yapıldı. Gruplar arasında bu değerler açısından istatistiksel karşılaştırma yapıldı.

BULGULAR: Santral kornea kalınlığı sağlıklı gruba göre 2. ve 3. trimesterde daha yüksek olmasına rağmen bu yükseklik gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p=0.123$). Korneal hacim 2. ve 3. trimesterde sağlıklı gruba göre istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha yüksek bulundu ($p<0.001$). Ön kamara derinliği değerinde gruplar arasında anlamlı farklılık görülmedi ($p=0.98$). Vertikal ve horizontal LD değerleri ileri trimesterlerde yüksek görülmesine rağmen gruplar arasında istatistiksel anlamlılık bulunmadı (sırasıyla $p=0.11, p=0.12$). Alan LD değeri gebelik süresinin ileri olduğu gebelerde yüksek olup sağlıklı grup ile 3. trimesterdeki gebeler arasında anlamlı farklılık mevcuttu ($p=0.027$). 3D ve tepe LD değerleri ileri trimesterlerde az miktarda yüksek olup bu yükseklik gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı (sırasıyla, $p=0.898, p=0.955$). KD değerleri sağlıklı grupta: 13,24, 1. trimesterde: 13,21, 2. trimesterde: 13,15, 3. trimesterde: 13,16 olarak bulundu ($p=0.804$).

SONUÇ: Gebelerde farklı trimester dönemleri ile sağlıklı grup arasında KD değerleri açısından anlamlı farklılık görülmedi. LD değerleri gebelik trimesteri arttıkça yükselmekte olup bu yükseklik alan LD hariç sağlıklı gruba göre istatistiksel olarak anlamlı değildi. Santral kornea kalınlığı ve korneal hacim ileri gebelik dönemlerinde yüksek olmakla birlikte ön kamara derinliğinde herhangi bir farklılık görülmemiştir.

Anahtar Kelimeler: gebe, korneal dansitometri, lens dansitometri

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0024] SS-24 [Tıbbi Retina]

Drusen Mevcut Erken Evre Yaşa Bağlı Maküla Dejenerasyonu Olgularında Maküler Hacim ve Kalınlık Analizi

İbrahim Toprak

Pamukkale Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Denizli

AMAÇ: Çalışmanın amacı, drusenin mevcut olduğu erken evre yaşa bağlı maküla dejenerasyonu (YBMD) olgularında optik koherens tomografi (OKT) ile elde edilen maküler hacim ve kalınlık parametrelerindeki subklinik değişikliklerin araştırılmasıdır.

GEREÇ-YÖNTEM: Çalışmaya, oftalmolojik muayene ve OKT verilerine göre maküler yumuşak drusenin izlendiği belirgin maküla atrofisi bulunmayan 41 erken YBMD hastasının 41 gözü (drusen grubu) ve yaş-cinsiyet uyumlu normal OKT bulgularına sahip 43 sağlıklı olgunun 43 gözü (kontrol grubu) dahil edilmiştir. Maküla görüntüleri 6x6 mm maküler küp profili ile Zeiss Cirrus HD-OCT 400 (Carl Zeiss Meditec, Dublin, CA, ABD) OKT cihazı kullanılarak elde edilmiştir. Santral subfoveal kalınlık (SFK), maküler (kü) hacim (MH), ortalama maküler (kü) kalınlık, superior, inferior, nasal ve temporal sektör foveal kalınlık parametreleri bakımından iki grup arasındaki farklılıklar araştırılmıştır.

BULGULAR: YBMD olgularının ortalama yaşı 72 ± 5.5 yıl (19 erkek, 22 kadın) iken kontrol grubunda ise ortalama yaş 70.2 ± 5.6 yıl (18 erkek, 25 kadın) olarak saptanmıştır ($p > 0.05$). Drusen grubunda, SFK, MH, ortalama maküler kalınlık, superior, inferior, nasal ve temporal sektör kalınlık değerleri kontrol grubuyla karşılaştırıldığında anlamlı düzeyde azalmış olarak bulunmuştur ($p < 0.05$). Ayrıca, drusen grubunda, yaş ile MH, ortalama maküler kalınlık, inferior ve nasal sektör kalınlıkları arasında anlamlı negatif korelasyon saptanmıştır ($p < 0.05$ $r \leq -0.332$).

SONUÇ: Bu çalışmada, belirgin maküla atrofisi bulunmayan ve klinik kötüleşme işaretleri olmayan drusenli erken evre YBMD olgularında maküler hacmin azaldığı ve her kadranda foveal incelenin olduğu gösterilmiştir. Bu bulgular, drusen mevcut olan ve klinik olarak normal sınırlarda kabul edilen YBMD olgularında dahi subklinik atrofik bir sürecin varlığına işaret etmektedir. Ayrıca, bu tip hastaların takibinde, maküler hacim ve kalınlık parametrelerindeki değişimlerin önem taşıyabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Drusen, fovea, maküla dejenerasyonu, maküler hacim, optik koherens tomografi

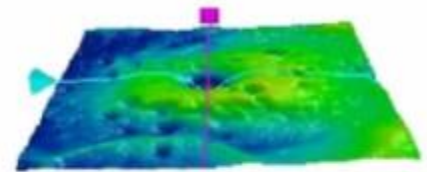
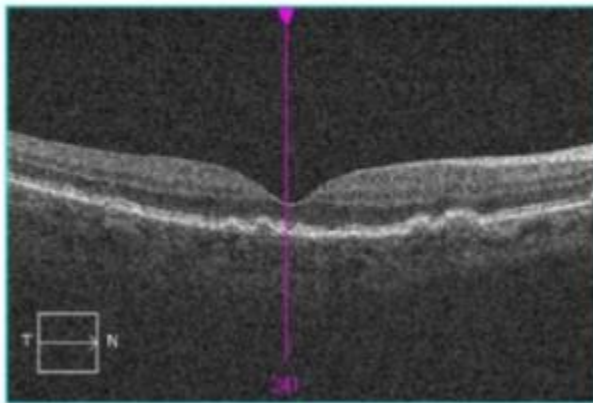
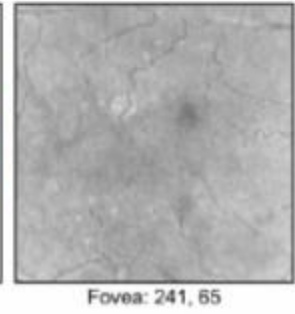
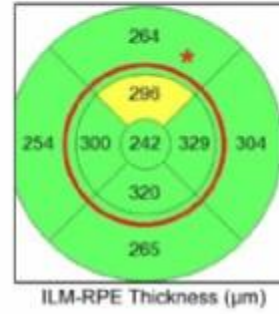
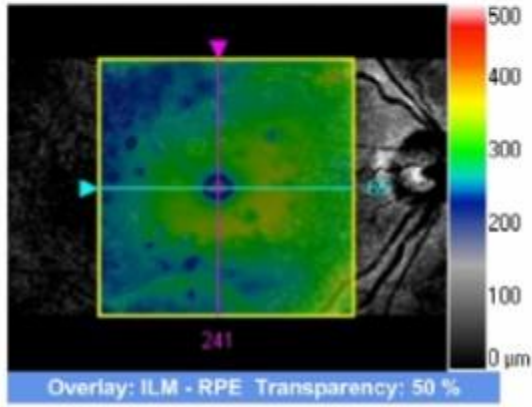
28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

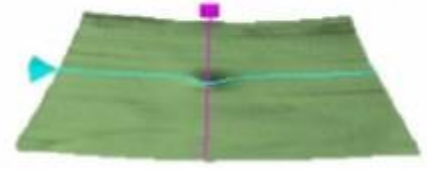
Resim 1

Macula Thickness : Macular Cube 512x128

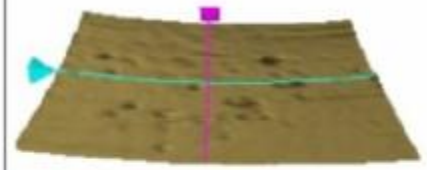
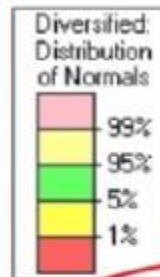
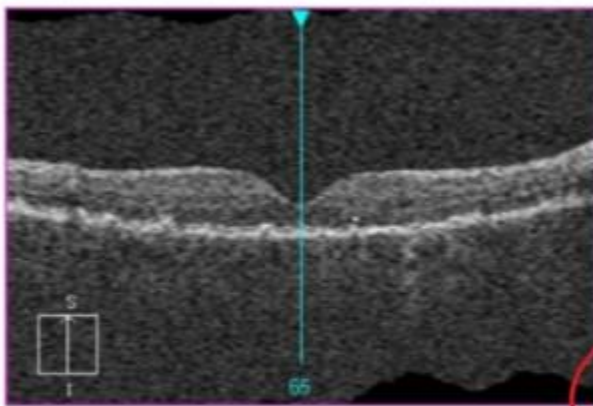
OD ● OS ○

ILM - RPE

ILM

RPE

	Central Subfield Thickness (µm)	Cube Volume (mm ³)	Cube Average Thickness (µm)
ILM - RPE	242	10.1	280

Drusen mevcut olan erken evre yaşa bağlı maküla dejenerasyonu olgusunun optik koherens tomografi görüntüsü ve maküler küp parametreleri. * Sektörel foveal kalınlık ölçümleri için ETDRS ızgarasındaki iç halka verileri kullanılmıştır.

[Abstract:0025] SS-25 [Tıbbi Retina]

Retina Ven Dal Tıkanıklığına Bağlı Gelişen Maküla Ödemi Tedavisinde İntravitreal Aflibercept ve Deksametazon İmplant Enjeksiyonunun Etkinliğinin Karşılaştırılması

Faruk Kaya

İstanbul Medipol Üniversitesi, İstanbul

AMAÇ: Retina ven dal tıkanıklığına (RVDT) bağlı gelişen maküla ödemi tedavisinde uygulanan vitreus içine aflibercept ve deksametazon implant enjeksiyonunun anatomik ve görsel iyileşme açısından karşılaştırılması.

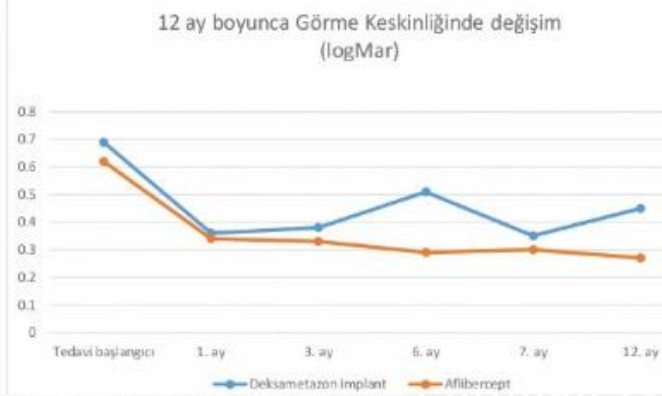
GEREÇ-YÖNTEM: Retrospektif ve karşılaştırmalı çalışmamızda Eylül 2013- Mart 2016 tarihlerinde tarihleri arasında RVDT'na sekonder olarak gelişmiş maküla ödeminin tedavisi amacıyla 0.7 mg deksametazon implant (grup 1/n=18) ve 2 mg/0.05ml aflibercept (grup 2/n=22) enjeksiyonu uygulanmış hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. Grup 1'de başlangıç enjeksiyonu sonrası 6. aydan sonra gerektiğinde 2. doz uygulandı. Grup 2'de ilk enjeksiyon sonrası santral maküla kalınlığı (SMK) <300 mic olana kadar aylık enjeksiyon yapıldı. Daha sonra aylık takiplerde gerektikçe (PRN protokolü) tekrar enjeksiyon uygulandı. 1., 3., 6., 7. ve 12. aylarda OCT cihazı ile ölçülmüş SMK ve düzeltilmiş en iyi görme keskinliği (GK) retrospektif olarak değerlendirildi ve iki grup karşılaştırıldı.. P < 0.05 olan sonuçlar, istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

BULGULAR: 1. Grupta 0.69±0.20 logMAR olan başlangıç GK, 12. ayda 0.45±0.35 logMar oldu (p <0.05). 86.4±103 mic. olan başlangıç SMK 12. ayda 353.7±79.3 oldu (p <0.05). 2. Grupta 0.62±0.18 logMAR olan başlangıç GK, 12. ayda 0.27±0.18 oldu (p <0.05). 492±112 mic. olan başlangıç SMK 12. ayda 278.2±69.7 oldu (p <0.05). 12. Ayda sonuç GK, görme keskinliğinde değişim miktarı, 12. ayda sonuç SMK ve SMK değişim miktarı açısından aflibercept, deksametazon implanta göre başarılı bulundu (p <0.05). 12 ayda uygulanan enjeksiyon sayısı deksametazon implant grubunda daha düşük bulundu (p <0.05).

SONUÇ: Ven dal tıkanıklığına bağlı maküla ödeminin tedavisinde Aflibercept santral maküla kalınlığında azalma ve görme keskinliğinde artış açısından, deksametazon implanta göre 12 aylık süreç göz önüne alındığında daha başarılı görünmektedir. Aflibercept grubunda daha fazla sayıda enjeksiyon sayısı gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Retina Ven Dal Tıkanıklığı, Maküla Ödemi, Aflibercept, Deksametazon İmplant

12 ay boyunca Görme Keskinliğinde değişim (logMar)

Figür 1

12 ay boyunca santral maküla kalınlığında değişim(mic)

Figür 2

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0026] SS-26 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Miyopisi Olan Ergenlerde Miyopi Progresyonunun Algıladıkları Duygu Dışavurumuna ve Benlik Saygısına Olan Etkisinin Değerlendirilmesi

Kamil Yavuzer¹, Halit Necmi Uçar², Ersin Muhafız¹, Uğur Tekin²

¹Sağlık Bilimler Üniversitesi, Van Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Van

²Sağlık Bilimler Üniversitesi, Van Eğitim Araştırma Hastanesi, Çocuk Psikiyatrisi Kliniği, Van

AMAÇ: Literatürde kronik bozuklukların ergenlerde duygu dışavurumuna ve benlik saygısına etkisi olduğu bilinmektedir. Biz de bu bağlamda ergen yaş grubunda miyopideki progresyonun, ergenlerin algıladıkları duygu dışavurumu ve benlik saygısına olan etkisini değerlendirmeyi planladık.

GEREÇ-YÖNTEM: Çalışmaya 12-18 yaş arası 79 gönüllü dahil edildi (43 kız ve 36 erkek). Çalışma grupları son altı ay içerisinde miyopisinde progresyon olan 30 kişi (18 kız-12 erkek), miyopisinde progresyon olmayan 24 kişi (12 kız-12 erkek) ve sağlıklı 25 kişiden (13 kız-12 erkek) oluşuyordu. Gönüllülere 'Sosyodemografik veri formu', 'Algılanan duygu dışavurum ölçeği', 'Benlik saygısı ölçeği' formlarından oluşan anketler uygulandı. Çalışma sonunda elde edilen veriler istatistiksel olarak karşılaştırıldı.

BULGULAR: Miyopisi olan ergenlerin sağlıklı kontrol grubuna göre algıladıkları duygu dışavurumunda ($p=0,963$) ve benlik saygılarında ($p=645$) fark olmadığı gözlemlendi. Miyopi progresyonunun ergenlerin algıladıkları duygu dışavurumunu ($p=1,000$) ve benlik saygısını ($p=1,000$) etkilemediği gözlemlendi. Kız ve erkeklerde her üç grupta ölçek skorları ayrı ayrı değerlendirildiğinde yine anlamlı bir fark bulunamamıştır.

SONUÇ: Literatürde miyopisi olan çocukların kaygı ve depresyon düzeyleri araştırılmış, miyopideki yaşam kalitesi değerlendirilmiştir. Ergenler üzerinde yapılan bir çalışmada miyopinin, 13-14 yaşındakiler arasında sürekli kaygı düzeyini etkilediği ve refraksiyon kusuru olmayan yaşlılarıyla karşılaştırıldığında yüksek kaygı düzeyine sahip oldukları bildirilmiştir. Çalışmamızda ergen yaş grubunda miyopinin ve miyopideki progresyonun, ergenlerin algıladıkları duygu dışavurumunu ve benlik saygısını etkilemediği görülmüştür. Bu sonuçlar ailelerin miyopi ve gözlük kullanımı ile ilgili olan psikolojik endişeleri hakkında fikir verebilir. Sonuçlarımız, ergen miyopların psikolojik problemlerinin daha doğru bir şekilde değerlendirilmesine katkıda bulunabilir.

Anahtar Kelimeler: benlik saygısı, duygu dışavurum, ergen, miyopi progresyonu, refraksiyon kusuru

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0029] SS-29 [Vitreoretinal Cerrahi]

Regmatojen Retina Dekolmanı Cerrahisi Yapılan Hastalarda Optik Koherens Tomografi Anjiyografi Bulguları

Berna Doğan, **Muhammet Kazım Erol**

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Anabilim Dalı, Antalya

AMAÇ: Regmatojen retina dekolmanı (RRD) nedeni ile opere edilen hastalarda foveal avasküler zon (FAZ) ve foveal vasküler dansitenin optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) ile değerlendirilmesi.

GEREÇ-YÖNTEM: Bu çalışmada, komplikasyonsuz bir cerrahi prosedürle (pars plana vitrektomi ile gaz veya silikon tamponadı) başarıyla opere edilen yeni başlangıçlı RRD'li 37 göz (37 hasta) çalışmaya dahil edildi. Hastaların cerrahi yapılan gözleri (Grup 1) ile etkilenmemiş diğer gözlerinin (Grup 2) OKTA bulguları ameliyattan bir ay sonra karşılaştırıldı.

BULGULAR: Bu çalışmaya 8 kadın ve 29 erkek hasta dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 57.8 ± 10.2 idi. Gruplar arasında yüzeysel FAZ alanında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu. Derin FAZ alanı, grup 1'de istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha genişti ($0.486 \pm 0.34 \text{ mm}^2$, $0.402 \pm 0.22 \text{ mm}^2$). Yüzeysel vasküler dansite alt kadran dışındaki tüm kadrarlarda grup 1'de anlamlı olarak daha düşüktü. Derin vasküler dansite tüm kadrarlarda grup 1'de anlamlı olarak düşüktü.

TARTIŞMA: RRD'li gözlerin başarılı cerrahi tedavisi sonrası FAZ genişlemesi ve foveal vasküler dansitenin azalması, retinal kapiller pleksusta (derin kapiller pleksusta daha belirgin) iskemik hasar olduğunu gösterebilir.

Anahtar Kelimeler: Optik Koherens Tomografi Anjiyografi, Regmatojen Retina Dekolmanı, Retinal Vasküler Dansite

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0031] SS-31 [Oküloplastik Cerrahi]

Endoskopik Dakriyosistorinostomide Orak Bıçak ve Monopolar Koter Uygulaması Sonuçlarının Karşılaştırılması

Metin Ünlü¹, Alperen Vural²

¹Erciyes Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kayseri

²Erciyes Üniversitesi, Kulak Burun Boğaz Ana Bilim Dalı, Kayseri

AMAÇ: Endoskopik dakriyosistorinostomi (DSR) ve silikon tüp entübasyonu yapılan primer kazanılmış nazolakrimal kanal tıkanıklığı (PKNKT) hastalarında orak bıçak veya monopolar koter kullanımının etkinliğinin karşılaştırılması.

GEREÇ-YÖNTEM: 2016-2017 yılları arasında kliniğimizde PKNKT nedeniyle endonazal endoskopik DSR yapılan hastalar, mukozal flep oluşturulurken orak bıçak kullanılan 21 hastanın (15 Kadın. 6 erkek) 25 gözü 1.grup ve monopolar (Colorado iğne) koter kullanılan 20 hastanın (15 Kadın. 5 erkek) 24 gözü 2. grup olarak ayrıldı. Hastaların tamamına silikon tüp entübasyonu yapıldı. Hastaların cerrahi sonrasında 1. hafta. 1, 3 ve 6. ayda kontrolleri yapıldı. Cerrahi başarı; sulanma şikayetinde semptomatik düzelme olması. nazolakrimal irigasyon ile geçişin açık olması ve endoskopik olarak flöresein testinin pozitif olması olarak belirlendi. Cerrahi sırasında ve sonrasında gelişen komplikasyonlar kaydedildi.

BULGULAR: Hastaların ortalama yaşı 40.1 ± 6.7 , ortalama takip süresi 8.2 ± 3.4 ay ve ortalama silikon tüp kalış süresi 4.1 ± 1.3 ay idi. Hastaların yaş, cinsiyet, takip süreleri ve silikon tüp kalış süreleri açısından gruplar arasında anlamlı fark yoktu. Postoperatif 6. ayda cerrahi başarı oranları değerlendirildiğinde grup 1 (% 84) ve grup 2 (83,3) arasında fark yoktu ($p=0.8$). Postoperatif kontrollerde granülasyon doku gelişimi (2 olgu grup 1 ve 3 olgu grup 2) ve intranazal sineşi oluşumu (1 olgu grup 1 ve 2 olgu grup 2) ve tüp gerginliğine bağlı punktum erozyonu (1'er olgu grup 1 ve grup 2) arasında gruplar arasında anlamlı fark görülmedi.

SONUÇ: Endoskopik DSR vakalarında orak bıçak veya monopolar koter kullanımı ile benzer cerrahi başarı oranları elde edilebilmektedir. Monopolar koter ile daha hızlı ve istenilen boyutlarda mukozal flep oluşturabilmekle birlikte granülasyon dokusu ve sineşi gelişimi açısından dikkatli olmak gerekir.

Anahtar Kelimeler: endoskopik dakriyosistorinostomi, monopolar koter, mukozal flep, orak bıçak

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0032] SS-32 [Kornea]

Konjonktivaşalazisin Anterior Optik Kohorens Tomografi ile Ölçülen Göz Yaşı Menisküs Yüksekliğine Olan Etkisi

Dilay Özek, Emine Esra Karaca, Özlem Evren Kemer
Ankara Numune Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

AMAÇ: İleri yaşta konjonktivaşalazis (KŞ) görülme sıklığı artmaktadır. Çalışmamızın amacı KŞ'nin ön segment optik kohorens tomografi (Ö-OKT) ile saptadığımız santral göz yaşı menisküs yüksekliğine (SGYMY) ve göz yaşı fonksiyonuna olan etkisini değerlendirmektir.

GEREÇ-YÖNTEM: Prospektif, gözlemsel çalışmamıza, polikliniğe çeşitli nedenlerle başvuran 65 yaş üstü 144 hastanın 144 gözü dahil edildi. KŞ'i olanlar grup 1 olmayanlar grup 2 olarak ayrıldı. Grup 1'de 64 hastanın 64 gözü, grup 2'de 80 hastanın 80 gözü vardı. Tüm hastalara tam bir oftalmolojik muayenin yanında KŞ varlığı ve evrelemesi, göz yaşı kırılma zamanı testi (GKZT), schirmer testi, lisamin yeşili ile kornea-konjonktiva boyanma testi (van Bijsterveld skoru) ve OSDI (Ocular Surface Disease Index) testi yapıldı. Ö-OKT ile alt kapak santral bölgeden SGYMY ölçümü yapıldı.

Çalışmaya alınmama kriterleri hastalarda kuru göze neden olabilecek blefarit, meibomian bez hastalığı, otoimmün hastalıklar, tiroid bezi hastalıkları, diyabet olarak belirlendi.

BULGULAR: KŞ görülme sıklığı %44.4 olarak saptandı. Grup 1'deki KŞ'nin evresi ortalama 1.12 ± 0.23 idi. Hastaların yaş ortalaması grup 1'de 71.15 ± 12.34 yıl iken (34 kadın, 30 erkek), grup 2'de 68.16 ± 6.05 yıldır (43 kadın, 37 erkek). Grup 1'de grup 2'ye göre OSDI skoru (sırasıyla 34.13 ± 16.58 , 13.09 ± 5.61 ; $p=0.021$) istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek, GKZT (sırasıyla 5.32 ± 3.12 , 12.35 ± 5.16 , $p=0.041$) ve SGYMY (sırasıyla 240.55 ± 65.32 , 284.12 ± 28.19 , $p=0.046$) düşüktü. İki grup arasında schirmer testi (sırasıyla 11.25 ± 5.98 , 13.57 ± 2.50 , $p=0.98$) ve lisamin yeşili boyanma testi (sırasıyla 0.38 ± 0.13 , 0.25 ± 0.12 , $p=0.128$) açısından istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamadı.

SONUÇ: KŞ özellikle ileri yaşta oldukça sık rastlanmakta ve bu da oküler yüzeydeki göz yaşı dağılımını değiştirerek semptomlara neden olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Konjonktivaşalazis, göz yaşı, menisküs yüksekliği

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0033] SS-33 [Şaşılık]

Geriatrik Yaş Grubunda Şaşılık ve Botulinum Toksin A Kullanımı

Ebru Demet Avait

Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

AMAÇ: Şaşılık bölümümüzde, 1 yıl içinde geriatrik yaş grubundaki hastalara hangi tanı sebebiyle ve ne sıklıkta Botulinum Toksin A (Btx A) kullanıldığının değerlendirilmesi.

GEREÇ-YÖNTEM: Çalışmaya Ocak 2014 ve Ocak 2015 yılları arasında Btx A uygulanan geriatrik yaş grubunda (65 yaş ve üstü) ve şaşılık nedeniyle Btx A uygulanan hastalar dahil edilmiştir. Toplam 44 hastanın medikal kayıtları retrospektif olarak değerlendirilerek, sonuçlar SPSS version 14.0 software ile değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Çalışma grubumuzda ortalama yaş 65 ± 7.7 yıldır (65-86 years). 44 hastanın 12 (%27.3) si kadın, 32 (%72.7) si erkektir. Altıncı sinir felci etyolojide en sık rastlanılan neden idi (%38.7). ikinci sırada Üçüncü sinir felci yer almaktadır (%36.4). Uygulanan ortalama Btx A dozu 3.2 IU (2 ile 5 IU arası) dir.

SONUÇ: Botulinum toxin A injeksiyonu cerrahinin simülasyonu imkanı sağlamaktadır. Özellikle akut başlangıçlı ve diplopi ile seyreden paralitk şaşılıklarda hızlı ve kolay uygulanabilir bir yöntemdir. Hastanın cerrahi önerilemeyen (ilk 6 ay) dönemi atlatması sağlanabilmektedir. Aynı zamanda bu dönemde antagonist kasın güçlenmesi ve etkilenen kasta fibrotik değişiklikler gelişmesi önlenmeye ya da azaltılmaya çalışılmaktadır. Btx A kullanımı şaşılık yönetiminde, geriatrik yaş grubunda bütün yaş gruplarında olduğu gibi kolay ve faydalı bir tedavi seçeneği olarak kullanılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akut şaşılık, Botulinum Toksin tip A, Paralitk şaşılık, Diplopi,

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0034] SS-34 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Katarakt Cerrahisinin Yetişkin Bireylerin Fonksiyonel Denge Becerileri Üzerine Olan Etkisi

Fulya Duman¹, **Zeynep Kılıç²**

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Antalya Sağlık Uygulama ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Antalya

²Antalya Atatürk Devlet Hastanesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Kliniği, Antalya

AMAÇ: Fakoemülsifikasyon cerrahisi ve göz içi lens implantasyonunun, yetişkin bireylerin fonksiyonel denge becerileri üzerine olan etkisini araştırmak.

GEREÇ-YÖNTEM: Bu prospektif çalışmaya Mayıs-Ekim 2016 tarihleri arasında kliniğimizde katarakt tanısıyla fakoemülsifikasyon ve göz içi lens implantasyonu cerrahisi önerilen yetişkin hastalar alındı. Denge bozukluğu yapabilecek patolojileri olanlar çalışmaya alınmadı. Çalışmaya alınan hastalara ameliyattan önce ve ameliyattan bir ay sonra bir fizik tedavi uzmanı tarafından Berg Denge, Tinetti Yürüme ve Denge Testleri yapıldı. Araştırma verileri bilgisayar ortamında Statistical Package in Social Science (SPSS) 16 paket programında değerlendirildi. Yaş, görme keskinliği ve denge arasındaki ilişki Pearson Korelasyon testi ile hesaplandı. Yüksek (<LogMar 2) ve düşük (>LogMar 2) görme keskinliği olanlar bağımsız samples T testi ile kıyaslandı.

BULGULAR: Çalışmaya alınan 79 hastanın 28'i kontrollerine gelmediği için çalışmadan çıkarıldı. Sonuçta 27 kadın, 24 erkek toplam 51 hasta dahil edildi. Yaş ortalaması 66,96 olan hastaların ameliyat sonrası görme keskinliğinde, ameliyat öncesi ve sonrası denge becerilerinde anlamlı olarak artış olduğu gözlemlendi. İlk ayda Berg Denge Skorlarında 3.60 ± 5.00 , Tinetti Yürüme ve Denge Skorlarında 4.14 ± 6.55 artış olduğu kaydedildi. Ameliyat öncesi görme keskinliği 0.05'in üstünde olan (<LogMar 2) 35 hastada ilk aydaki görme keskinliği artışı anlamlı olarak daha az bulundu ($p=0.036$).

SONUÇ: Katarakt cerrahisi sonrası bir ay içinde görme keskinliği anlamlı olarak artmaktadır. Buna bağlı olarak da görme yetersizliği fazla olan kişilerde düşük bulunan fonksiyonel denge skorları katarakt ameliyatıyla anlamlı olarak yükselmektedir. Ameliyat sonrası görme fonksiyonlarındaki bu hızlı düzelme, hastaların denge becerilerini artırarak daha rahat ve güvenli hareket etmelerine dolayısıyla yaşam kalitelerinin yükselmesine sebep olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Denge, Fakoemülsifikasyon, Görme, Katarakt Cerrahisi

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0035] SS-35 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Skotopik Pupil Çapının Wavefront Optimize Femto LASIK Tedavisi Sonrası Vizüel Kalite Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi

Burçin Kepez Yıldız¹, Ahmet Demirok²

¹Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İSTANBUL

²Medeniyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Göztepe, İSTANBUL

AMAÇ: Wavefront optimize FS LASIK tedavisi geçiren miyopisi ve miyopik astigmatizması olan hastaların vizüel ve refraktif sonuçlarının skotopik pupil çapı ile olan ilişkisini değerlendirmek amaçlandı.

GEREÇ-YÖNTEM: Ocak 2016- Ekim 2017 tarihleri arasında FemtoLasik cerrahisi uygulanmış hastaların dosyaları geriye dönük olarak incelendi. 6 aydan uzun takip süresi olan 48 hastanın 91 gözü çalışmaya dahil edildi. Pupil çapına göre gözler 3 gruba ayrıldı: >7 mm skotopik pupil çapı olan hastalar Grup A, 6.0-7.0 mm olanlar grup B ve <6 mm olanlar grup C'ye dahil edildi. Hastaların preoperatif - postoperatif manifest refraksiyon değerleri ve korneal yüksek sıra aberasyon değerleri karşılaştırıldı.

BULGULAR: Yaş ortalamaları grup A da 24.3 ± 3.3 , grup B de 26.3 ± 5.9 ve grup C de 25.8 ± 4.7 idi. (p: 0.183). Grup A daki 41 göz, Group B deki 21 göz ve C grubundaki 29 gözün preoperatif sferik ekivalan değerleri, sferik ve silindirik değerleri arasında fark izlenmedi. Postoperatif sferik ekivalan değerleri grup A da -0.1 ± 0.31 D, Grup B de -0.2 ± 0.2 D ve Grup C de -0.15 ± 0.3 D idi. (p: 0.691) Optik zon sırasıyla grup A da 6.8 ± 0.16 (6.5-7.0), grup B de 6.6 ± 0.1 (6.4-6.8), grup C de ise 6.5 ± 0.1 (6.3-6.7)mm idi. Total ablasyon zonu ise Grup A da 7.5 ± 0.45 (6.90-8.45), B grubunda 7.2 ± 0.3 (6.80-7.80), C grubunda 7.1 ± 0.5 (6.40-8.3) mm idi. Preoperatif ve postoperatif dönemde koma, trefoil, sekonder astigmatizm, sferik aberasyon değerleri ve total yüksek sıralı aberasyon (Root mean square, RMS) sonuçları 3 grup arasında benzerdi. Pupil çapı ile postoperatif düzeltilmemiş görme keskinliği ve postoperatif RMS arasında herhangi bir korelasyon saptanmadı. (r: -0.180, r: -0.137)

SONUÇ: Wavefront optimize FS-LASIK tedavisi sonrası refraktif sonuçlar ve vizüel görme kalitesi uygun tedavi zonu uygulandığında skotopik pupil çapından etkilenmemektedir.

Anahtar Kelimeler: skotopik, pupil, aberasyon, femtoLASİK

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0036] SS-36 [Kornea]

Oküler Tutulumu Olan Behçet Hastalarında Scheimpflug Görüntüleme Sistemiyle Ön Segment Parametrelerinin Değerlendirilmesi

Selma Özbek Uzman, Züleyha Yalnız Akkaya, Gülten Sungur Karataş, Ayşe Burcu, Firdevs Örnek
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi

AMAÇ: Göz tutulumu bulunan Behçet hastalığı olgularında ön segment parametrelerinin Scheimpflug görüntüleme yöntemi (Pentacam) ile değerlendirilmesi ve değerlerin sağlıklı gözler ile karşılaştırılması.

GEREÇ-YÖNTEM: Behçet üveiti teşhisi ile takip edilen 120 hastanın (53 kadın, 67 erkek) 120 gözü ve 121 sağlıklı bireyin (53 kadın, 68 erkek) 121 gözü prospektif olarak incelendi. En az bir oküler atak geçirmiş Behçet hastalarında tüm ölçümler son üç ayda gözde herhangi bir inflamasyon bulgusunun olmadığı inaktif dönemde gerçekleştirildi. Tüm olgulara detaylı oftalmolojik değerlendirme yapıldı. Oküler cerrahi geçiren, glokom, ciddi kuru göz ve kornea hastalığı olan gözler çalışma dışı bırakıldı. Santral kornea kalınlığı (SKK), ortalama keratometrik güç (Km), maksimal keratometrik güç (Kmaks), astigmatizma, ön ve arka elevasyon, ve kornea volümü (KV) değerleri istatistiksel olarak karşılaştırıldı. $p < 0,05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

BULGULAR: Hasta grubu ve kontrol grubunda sırasıyla ortalama yaş $39,89 \pm 10,32$ ve $38,69 \pm 14,11$ yıl ($p = 0,217$), SKK $523,84 \pm 34,68 \mu$ ve $540,73 \pm 27,85 \mu$ ($p < 0,001$), Kmaks $44,94 \pm 2,52$ D ve $44,42 \pm 1,69$ D ($p = 0,1$), Km $43,33 \pm 1,77$ D ve $43,17 \pm 1,46$ D ($p = 0,38$), KV $57,90 \pm 3,68$ mm³ ve $59,75 \pm 3,37$ mm³ ($p < 0,001$) olarak ölçüldü. Behçet üveitli olgularda SKK ve KV sağlıklı kontrollere göre anlamlı derecede düşük tespit edildi. Behçet üveitli iki olguda eş zamanlı keratokonus tespit edildi, olguların %56,7'si en az bir immünosüpresif ilaç kullanmaktaydı.

SONUÇ: Göz tutulumu olan Behçet hastalarında, keratokonus patogenezinde de rol oynayan çeşitli proinflamatuvar sitokinlere bağlı ortaya çıkan kronik inflamatuvar süreç, kornea kalınlığı ve kornea volümünde düşmeye katkıda bulunabilir. Behçet Hastalığında ortaya çıkan inflamatuvar mediatörlerin ön segment parametreleri üzerindeki etkilerini ortaya koymak için ileri çalışmalar gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Behçet Hastalığı, korneal kalınlık, keratometrik güç, korneal volüm, Pentacam, pro-inflamatuvar sitokin

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

[Abstract:0037] SS-37 [Tıbbi Retina]

Retinal Ven Tıkanıklığı Olan Olgularda Koryokapillaris Tabakasının Optik Koherens Tomografi Anjiyografi Flow Değerlendirme Aracı ile İncelenmesi

Yasin Şakir Göker¹, Hasan Altınkaynak²

¹Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

²Midyat Devlet Hastanesi, Mardin

AMAÇ: Retinal ven tıkanıklığı (RVT) olan olgularda koryokapillaris tabakasının optik koherens tomografi anjiyografi'nin (OKTA) Flow değerlendirme aracı ile incelenerek hastaların sağlam gözleri ile karşılaştırmak.

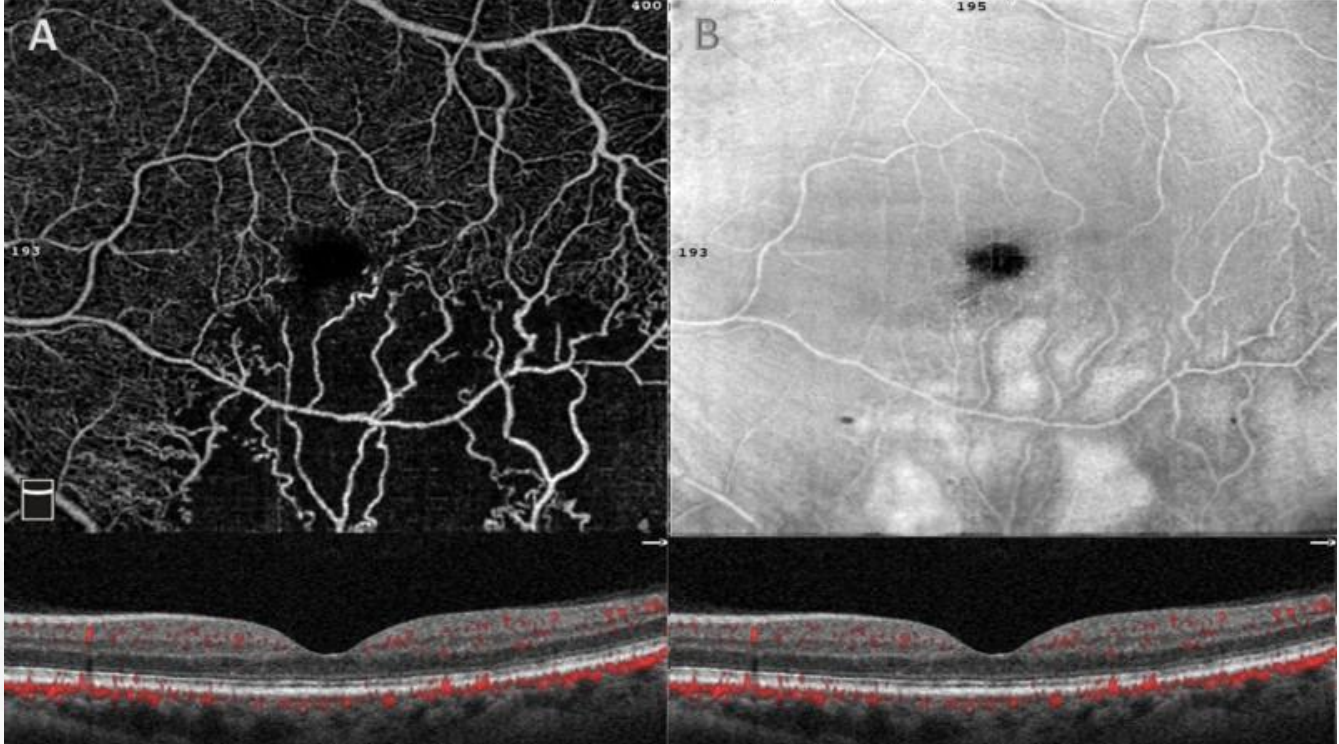
GEREÇ-YÖNTEM: RVT tanısı ile takip edilen hastalar çalışma kapsamına alındı. RVT'ye bağlı makula ödemi olan olgular intravitreal dexametazon implant ve/veya ranibizumab ile tedavi edildikten sonra OKTA'nın Flow değerlendirme aracı ile incelendi. Segmentasyon hatası olan görüntülemeler çalışma dışında bırakıldı. Merkezi fovea olan 1 mm, 2 mm ve 3 mm yarıçaplı dairesel alanlar içinde koryokapillaris tabakasının flow alanı (mm²) OKTA'nın Flow değerlendirme aracı ile otomatik olarak ölçüldü (Resim 1). RVT'si olan olgular, (çalışma gözü) sağlam gözleri (kontrol gözü) ile istatistiksel olarak karşılaştırıldı.

BULGULAR: 20 hastanın (8 bayan 12 erkek) 40 gözü bu çalışma kapsamında incelendi. Hastaların yaş ortalaması $59,86 \pm 6,97$ (48 - 69) olarak bulundu. Koryokapillaris'in 1 mm, 2 mm ve 3 mm yarıçaplı dairesel alanlar içindeki flow alan değerleri sırasıyla çalışma gözlerinde $2,04 \pm 0,12$ (1.80 - 2.32) mm², $8,42 \pm 0,37$ (7.77 - 9.10) mm², $19,30 \pm 0,90$ (17.55 - 20.79) mm², iken; kontrol gözlerinde ise $2,13 \pm 0,07$ (1.98 - 2.27) mm², $8,71 \pm 0,26$ (8.21 - 9.14) mm², $20,01 \pm 0,60$ (19.02 - 20.70) mm² olarak ölçüldü (sırasıyla $p=0,007$, $p=0,009$ ve $p=0,006$).

SONUÇ: RVT'si olan olgularda koryokapillaris tabakasının flow alanları kontrol gözlerine göre daha düşük olarak ölçülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Flow alanı, optik koherens tomografi anjiyografi, retina ven tıkanıklığı.

Resim 1

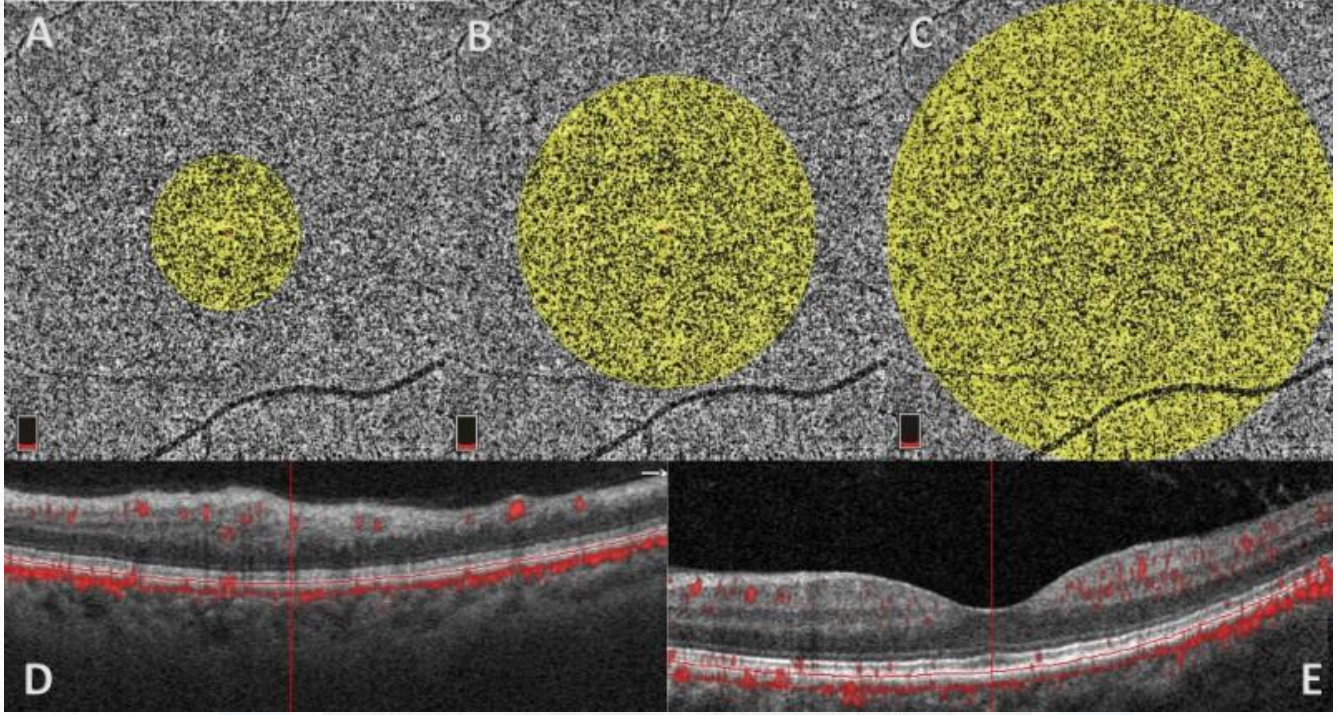
Alt temporal ven dal tıkanıklığı olan olgunun A.OKTA ve B.En face anjiyogram görüntülemeleri

Resim 2

Select Area (mm²): 3.116 Flow Area (mm²): 2.021

Select Area (mm²): 12.567 Flow Area (mm²): 8.407

Select Area (mm²): 28.328 Flow Area (mm²): 19.701

Aynı olgunun A. 1 mm B. 2 mm ve C. 3 mm yarıçaplı dairesel alan içinde OKTA flow alanları (mm²) D. Tıkanıklık olan bölgeden geçen B-scan kesiti. . Foveadan geçen B-scan kesiti

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0038] SS-38 [Şaşılık]

Pediyatrik Yaş Grubundaki Hastalarda Duane Retraksiyon Sendromu Demografik Özellikleri

Ceren Gürez, Ebru Demet Aygıt

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

AMAÇ: Pediyatrik yaş grubunda Duane Retraksiyon Sendromlu hastaların 20 yıllık takipte demografik özelliklerini belirlemek

GEREÇ-YÖNTEM: SBÜ Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma hastanesinde, Ocak 1995 ve Haziran 2015 tarihleri arasında takip edilen, yaşları 1 ile 16 arasında değişen 479 Duane Retraction Syndromlu (DRS) hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Hastalarımızın detaylı anamnezleri alınmış ve bütün hastalara detaylı ortooptik muayene yapılmıştır.

BULGULAR: Hastalarımızın yaş ortalaması 7.9 ± 4 yıldır. İkiyüzseksenbeş (59.5%) kadın ve 194 (40.5%) hasta erkekti. Sol göz tutulumu sağ gözden fazla idi (%71.8). Bilateralite %8.8 idi. DRS tipleri, %87.9 hasta DRS tip I, %5.6 hasta DRS II, % 6.5 hasta DRS tip III idi. Hastaların % 43'ünde şaşılık tespit edilmedi. Ezotropya (64%) en sık görülen şaşılık tipi idi. Hastaların %17.3'ünde ambliyopi vardı.

SONUÇ: DRS klinikte karşılaşılabilen bir hastalıktır. Bu hastaların kliniğinde şaşılık, ambliyopi ve anormal baş pozisyonu görülmektedir. Cerrahi tedavi; belirgin şaşılığı, belirgin anormal baş pozisyonu, yukarı ve aşağı atımlı kayması, adduksiyonda belirgin glob retraksiyonu olan hastalarda ve kozmetik nedenlerle gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Duane Retraksiyon Sendromu, şaşılık cerrahisi, glob retraksiyonu

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0039] SS-39 [Uvea-Behçet]

Non-Enfeksiyöz Üveit Tedavisinde İntravitreal Deksametazon İmplant Sonuçlarımız

Nejla Tükenmez Dikmen¹, Ece Turan Vural², Nursal Melda Yenerel², Alev Koçkar³, Emine Savran Elibo⁴

¹Sultan Abdülhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği, İstanbul

²Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Kliniği, İstanbul

³İstanbul Bilim Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

⁴Medeniyet Üniversitesi Göztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Kliniği, İstanbul

AMAÇ: Non-enfeksiyöz üveitlere bağlı gelişen makula ödemi (MÖ) tedavisinde intravitreal deksametazon implantın etkinliğini değerlendirmek

GEREÇ-YÖNTEM: Nisan 2013- Şubat 2017 tarihleri arasında Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Kliniği'nde non-enfeksiyöz üveite bağlı MÖ nedeniyle intravitreal deksametazon implant uyguladığımız ve sonrasında en az 6 ay takip ettiğimiz toplam 21 hastanın 27 gözü çalışmaya dahil edildi. Olgular enjeksiyon öncesi, enjeksiyon sonrası 1. ay, 3. ay ve 6 ayda en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK), santral makula kalınlıkları (SMK) ve tekrar enjeksiyon gerekliliği açısından değerlendirildi. Tedaviye bağlı oluşan komplikasyonlar kaydedildi.

BULGULAR: Hastaların yaşları ortalama $39,2 \pm 11,7$ (21-61) idi. Olguların takip süreleri ortalama $24,15 \pm 10,08$ (6-45) aydı. Tek doz intravitreal deksametazon implant yapılan hastaların preop göre; postop 1. ay, postop 3. ay, postop 6. ay SMK, Snellen ve logMar eşeline göre ortalama EİDGK ölçümlerindeki değişim istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p=0,001$). Takiplerde olguların %33,3'ünde nüks saptandı; nüks görülen olgularda re-enjeksiyon ortalama $9,67 \pm 3,12$ ay sonra yapıldı. Nüks görülen 9 olgudan 4'ü (%44,4) tekrar nüks etmesi nedeniyle 3. deksametezon implantı uygulandı. Üçüncü implantlar ortalama $12,50 \pm 4,79$ ayda yapıldı. Takip süresince olguların %37,0'sinde katarakt gelişmiş olup %11,1'ine katarakt cerrahisi yapıldı. Olguların %40,7'sinde post-op göz içi basıncı (GİB) yükselmesi nedeniyle antiglokomatöz ilaç başlandı ve tamamı topikal ilaç kullanımı ile kontrol altına alındı.

SONUÇ: Non-enfeksiyöz üveitlere bağlı gelişen MÖ tedavisinde intravitreal deksametazon implant etkin ve güvenilir bir tedavi seçeneğidir. Etkinliğinin yaklaşık 6 ay devam etmesi, diğer lokal tedavilere göre uygulama sıklığının az olması ve komplikasyon oranlarının düşük olması deksametazon implant tedavisinin önemli avantajlarıdır.

Anahtar Kelimeler: Non-enfeksiyöz üveit, intravitreal deksametazon implant, makula ödemi, santral makula kalınlığı

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

[Abstract:0040] SS-40 [Tıbbi Retina]

İleri Böbrek Yetersizliğinin Diyabetik Makula Ödeminin Ranibizumab ile Tedavisine Etkisi

Yesim Erçalık

Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Sadık Eratik Göz Kliniği

AMAÇ: İleri böbrek yetersizliğinin diyabetik makula ödeminin (DMÖ) intravitreal ranibizumab (İVR) ile tedavisine etkisini incelemek.

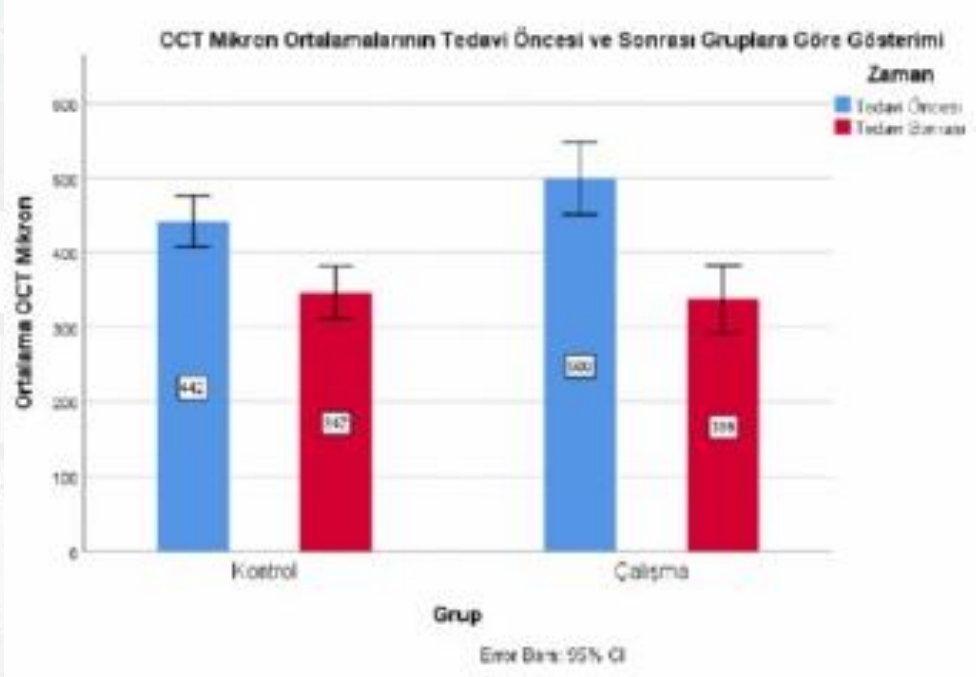
GEREÇ-YÖNTEM: İleri böbrek yetersizliği ve DMÖ'sü olan (çalışma grubu) ve yalnızca DMÖ'sü olan (kontrol grubu) ve yükleme dozu sonrası PRN İVR ile tedavi edilmiş olan olgular retrospektif olarak incelendi. Demografik veriler, İVR öncesi ve sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK), santral makula kalınlıkları (SMK) ve enjeksiyon sayıları kaydedildi.

BULGULAR: Çalışma grubuna 13 hastanın 17 gözü, kontrol grubuna 20 hastanın 20 gözü dahil edildi. Ortalama yaş çalışma ve kontrol gruplarında sırasıyla 64.8 ± 6.9 ve 62.4 ± 8.6 idi. Ciddi nonproliferatif ve proliferatif diyabetik retinopati oranı, kontrol grubuna (%30) kıyasla çalışma grubunda (%82.3) daha yüksek bulundu ($p=0.001$). Çalışma ve kontrol gruplarının ortalama başlangıç SMK'ları sırasıyla $500 \pm 95 \mu\text{m}$ ve $442 \pm 73 \mu\text{m}$ 'du ($p=0.043$). Çalışma grubunda %58.8, kontrol grubunda %20 oranında seröz retina dekolmanı DMÖ'ye eşlik ediyordu ($p=0.015$). Ortalama başlangıç EİDGK'ları çalışma ve kontrol gruplarında sırasıyla $0.82 \pm 0.44 \text{ logMAR}$ ve $0.61 \pm 0.32 \text{ logMAR}$ olarak bulundu. Altı ay boyunca uygulanan ortalama İVR enjeksiyonu sayısı çalışma grubunda $3,82 \pm 0,64$, kontrol grubunda $3,55 \pm 0,69$ idi. Altıncı ay muayenesinde her 2 grupta da tedavi öncesine oranla SMK'da azalma (çalışma grubunda $338. \pm 87 \mu\text{m}$, $p<0.001$, kontrol grubunda $347 \pm 74 \mu\text{m}$, $p<0.001$) ve EİDGK'da artış (çalışma grubunda $0.65 \pm 0.41 \text{ logMAR}$, $p=0.002$, kontrol grubunda $0.42 \pm 0.33 \text{ logMAR}$, $p=0.017$) olduğu görüldü. Gruplar arasında SMK ve EİDGK değişimleri açısından anlamlı fark saptanmadı.

SONUÇ: İleri böbrek yetersizliğinin eşlik ettiği DMÖ olgularında İVR tedavisi ile kısa dönemde sadece DMÖ'sü olan olgulara benzer oranda anatomik ve görsel başarı elde edilmiştir. Ancak böbrek yetersizliğinin eşlik ettiği olgularda diyabetik retinopati evresinin daha ileri saptanması nedeniyle takip aralıklarının kısa tutulması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Böbrek yetersizliği, Diyabetik makula ödemi, Ranibizumab

OCT mikron Ortalamalarının Tedavi Öncesi ve Sonrası Gruplara Göre Gösterimi

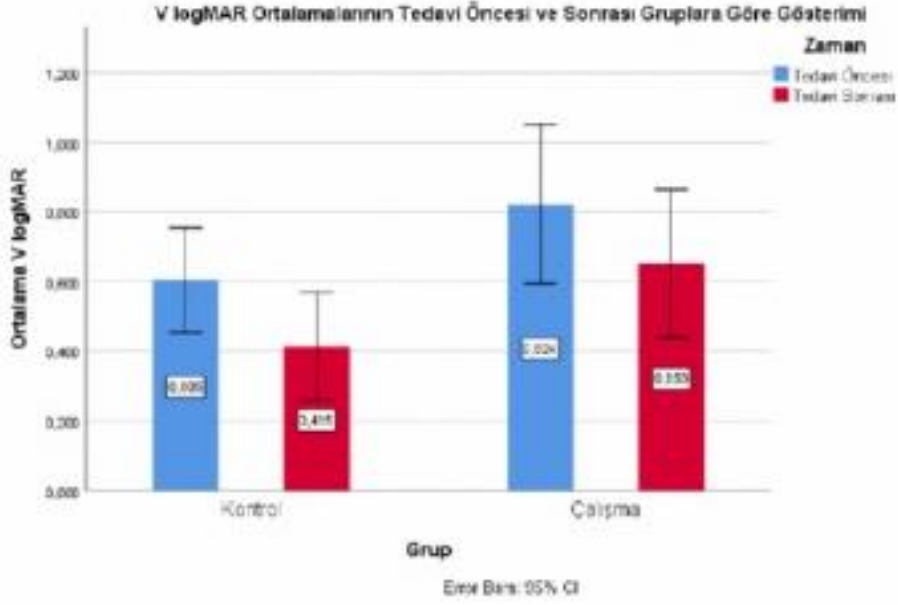
Çalışma ve kontrol gruplarında tedavi öncesi ve sonrası santral makula kalınlığı değişimi grafiği

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

V logMAR Ortalamalarının Tedavi Öncesi ve Sonrası Gruplara Göre Dağılımı

Çalışma ve kontrol gruplarında tedavi öncesi ve sonrası görme keskinliği değişimi grafiği

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0044] SS-44 [Şaşılık]

Glokom Operasyonu Geçirmiş Gözlerde Şaşılık Cerrahisinde Kullanılan Konjonktival Kesilerin Değerlendirilmesi

Aslı İnal, Osman Bulut Ocak

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Prof. Dr. N.Reşat Belger Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

AMAÇ: Glokom operasyonu geçirmiş olan hastalarda şaşılık operasyonunda kullanılan konjonktival kesilerin etkilerinin değerlendirilmesi.

GEREÇ-YÖNTEM: Hastanemiz şaşılık biriminde 2012-2017 yılları arasında takip edilen hastalardan opere edilmiş olanların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Şaşılık ameliyatı öncesinde glokom operasyonu geçirmiş olan hastaların dosyaları çalışmaya alındı. Kullanılan konjonktival kesi türleri, peroperatif ve postoperatif komplikasyonlar kaydedildi.

BULGULAR: 4 hasta konjenital glokom, 1 hasta travma sonrası glokom nedeniyle opere edilmişti. 3 hastaya Ahmed glokom valvi uygulanmıştı. Şaşılık operasyonu sırasında 4 hastada Cul de sac, 2 hastada Swan ve 2 hastada limbal L insizyon kullanıldı. Peroperatif komplikasyon izlenmedi. Cul de sac kesi ile blebten uzak çalışılmış olmasına rağmen bir hastada postoperatif hipotoni görüldü. Diğer hastaların hiç birinde postoperatif hipotoniye sebep olabilecek bleb sızıntısına rastlanmadı.

SONUÇ: Çalışmamız sonucunda glokom operasyonu geçirmiş hastalarda şaşılık operasyonunda kullanılan konjonktival kesi türlerinin iyi kapatıldığında bleb sızdırması yönünden fark yaratmadığı, kesinin blebten uzak hazırlanması ve iyi kapatılmasının önem taşıdığı kanaatine varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: glokom cerrahisi, konjonktival kesi, şaşılık cerrahisi

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0046] SS-46 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Küçük İnsizyondan Lentikül Ekstraksiyonu Cerrahisinin Uzun Dönem Sonuçları

Alper Ağa, Ali Demircan

Prof. Dr. N. Reşat Belger Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

AMAÇ: Küçük insizyondan lentikül ekstraksiyonu cerrahisinin (SMILE) etkinlik ve güvenilirliği ile refraktif sonuçların uzun dönem stabilitesini değerlendirmek.

GEREÇ-YÖNTEM: Miyop ya da miyopik astigmatizma nedeniyle SMILE cerrahisi uygulanan hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. 5 yıl takip süresi bulunan hastalar çalışma kapsamına alındı. Ameliyat öncesindeki ve ameliyat sonrası 1., 3. ve 5. yıl muayenelerindeki düzeltilmemiş görme keskinliği (GK), en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDK) ve SE çalışma kapsamında incelendi. Komplikasyonlar değerlendirildi.

BULGULAR: Elliüç hastanın 91 gözü çalışmaya alındı. Ortalama hasta yaşı 31 ± 8 yıldır. Hastaların %66'sı kadın, %33'ü erkekti. Hedeflenen refraktif düzeltmenin SE si -5.64 ± 2.14 dioptri (D) (-1.38 ila -11.00 D) idi. Ameliyat öncesi GK ve EİDK sırasıyla 1.22 ± 0.30 and 0.06 ± 0.11 logMAR idi. Beşinci yıl kontrol muayenesinde hedeflenen ve ulaşılan refraktif düzeltmelerin SE'leri arasındaki farkın ortalaması -0.27 ± 0.40 (0.50 to -1.25 D) olarak bulundu. Ameliyat sonrası GK ve EİDK sırasıyla 0.10 ± 0.16 and 0.03 ± 0.07 logMAR olarak tespit edildi. Beşinci yıl kontrol muayenesinde hastaların %78 inin SE'si hedeflenen refraksiyonun ± 0.50 D aralığında iken %97'sinin SE'si ± 1.00 D aralığında idi. Hiçbir hastada 1 sıra ve üzeri EİDK kaybı olmadı. Hiçbir hastada görmeyi tehdit eden ciddi bir komplikasyon görülmedi.

SONUÇ: SMILE miyopi ve miyopik astigmatizma düzeltilmesinde güvenli ve etkili bir yöntemdir ve 5 yıllık dönemde refraktif sonuçlar stabildir.

Anahtar Kelimeler: SMILE, uzun dönem, etkinlik, stabilite

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0047] SS-47 [Tıbbi Retina]

Polipoidal Koroidal Vaskülopati Tedavisinde Gerçek Yaşam Verileri

Dilek Yasa, Zeynep Alkın

Prof. Dr. N. Reşat Belger Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

AMAÇ: Polipoidal koroidal vaskülopatide (PKV) yalnızca anti-vasküler endotelial büyüme faktörü (VEGF) tedavisinin ve anti-VEGF tedavi ile fotodinamik tedavinin (FDT) birlikte kullanıldığı kombine tedavinin klinik uygulamalardaki gerçek yaşam verilerini değerlendirmek.

GEREK-YÖNTEM: Bu rertrospektif çalışmaya 2013-2017 döneminde tedavi uygulanan ve takip süresi en az 1 yıl olan PKV hastaları dahil edildi. Anti-VEGF tedavide intravitreal ranibizumab (0.5 mg/0.1ml), intravitreal aflibercept (2 mg/0.1 ml) ya da intravitreal bevacizumab (1.25 mg/0.1 ml) uygulanmıştı. Kombine tedavide standart doz FDT de tedaviye eklenmişti. Kontrollerde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), fundus muayenesi ve OKT görüntülemesi değerlendirilmişti. Hastaların başlangıç ve 3, 6, 9, 12, 24, 36 ve 48. aydaki bilgileri kaydedildi.

BULGULAR: Çalışmaya 35'i kadın, 64'ü erkek 99 hastanın 103 gözü dahil edildi. Hastaların ortalama yaşı 69.6 ± 9.5 yılıdır. Başlangıçta tüm hastalarda EİDGK (logMAR) 0.77 ± 0.52 idi. Ortalama 38.6 ± 13.4 aylık sürede sadece anti-VEGF enjeksiyonu yapılan 39 göze ortalama 12.7 ± 6.1 (3-25) enjeksiyon, kombine tedavi yapılan 64 göze ortalama 12.2 ± 6.2 enjeksiyon ve 1.5 ± 0.6 (1-4) FDT uygulaması yapıldı. EİDGK (logMAR) 3, 6, 9, 12, 24, 36 ve 48. ayda sırasıyla 0.69 ± 0.44 , 0.67 ± 0.43 , 0.7 ± 0.42 , 0.75 ± 0.44 , 0.82 ± 0.45 ve 0.81 ± 0.45 olarak bulundu. Santral maküla kalınlığı başlangıçta 371 ± 105 μm iken, 3, 6, 9, 12, 24, 36 ve 48. aylarda sırasıyla 321 ± 81 μm , 320 ± 84 μm , 335 ± 84 μm , 315 ± 98 μm , 336 ± 102 μm ve 334 ± 99 μm idi.

SONUÇ: Anti-VEGF tedavi ve anti-VEGF enjeksiyonu ile birlikte FDT uygulanan kombine tedavi yöntemleri ile 3. ayda elde edilen görme keskinliğindeki artış 1. yılın sonuna doğru ortadan kalkmaktadır. Tedavinin 2, 3, ve 4. yıllarında görme keskinliği giderek azalmaktadır. İlk 3 ayda elde edilen morfolojik düzelme ise tedavinin 4. yılına kadar devam ettirilebilmektedir. PKV tedavisinde gerçek yaşamdaki uygulamalarda, enjeksiyon sayısı klinik çalışmalardakine oranla düşüktür.

Anahtar Kelimeler: PKV, anti-VEGF, FDT

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0048] SS-48 [Şaşılık]

Bilateral Brown Sendromlu Olgularda Spontan Rezolüsyon ve Spontan Rezolüsyona Etki Eden Faktörler

Osman Bulut Ocak, *Aslı İnal*

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

AMAÇ: Konjenital bilateral Brown sendromu tanısı konulan olgularda spontan rezolüsyon oranları ve spontan rezolüsyon gelişen ve cerrahi müdahale ihtiyacı duyulan olguların ortak klinik özelliklerini saptamak.

GEREÇ-YÖNTEM: 1999 - 2014 yılları arasında şaşılık departmanında konjenital bilateral Brown sendromu tanısı alan tüm olarak retrospektif olarak değerlendirildi. Tüm olgulara, ilk başvuru sırasında, sikloplejik refraksiyon ölçümleri, en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri, biomikroskopik ve fundoskopik muayeneleri yapılarak kayıt altına alındı. İlk başvuru zamanındaki, elevasyonda addüksiyon kısıtlılık seviyeleri, uzakta ve yakında horizontal ve vertikal kayma miktarları, anormal baş pozisyonu ölçümleri değerlendirildi. Tüm olguların takip süreleri belirlendi. Herhangi bir cerrahi müdahaleye ihtiyaç duyulmadan spontan düzelen olgular Grup 1, düzelme gözlenmeyip cerrahi müdahale önerilen olgular Grup 2 olarak gruplandırıldı. Elevasyonda addüksiyon kısıtlılığının kalmaması, vertikal kaymanın 4 prizma diyoptrisi altına inmesi ve anormal baş pozisyonunun düzelmesi spontan rezolüsyon olarak kabul edildi. Grup 1'e dahil edilen olguların başvuru sonrası altıncı ay, 12. ay, 18. ay ve 24. ay klinik bulguları ve bu vizitler arasındaki klinik bulgular arasındaki farklılıklar belirlendi. Grup 2 'ye dahil olan olguların, altıncı ay, 12. ay, 18. ay ve 24. ay klinik bulguları belirlendi. Grup2 olgularına uygulanan cerrahi yöntemler ve postoperatif sonuçlar değerlendirildi.

BULGULAR: Grup 1'e dahil edilen olgularda, takip eden vizitler sırasında elevasyonda addüksiyon seviyelerinin asimetric olarak azalması, anormal baş pozisyonunun düzelmesi, stereopsis varlığı spontan düzelmeye etkili olan faktörler olarak belirlendi. Başlangıç kısıtlılık seviyeleri, başlangıç anormal baş pozisyonu dereceleri, ve ambliyopi varlığının etkisi gözlenmedi.

SONUÇ: Brown sendromunda spontan rezolüsyon oranları yüksek olsa da bu olgularda cerrahi müdahale de gerekebileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Bilateralite, Brown Sendromu, Spontan Rezolüsyon

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

POSTER BİLDİRİLER

POSTER BİLDİRİLER

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

[Abstract:0006] PS-06 [Oküloplastik Cerrahi]

Eksternal Dakriyosistorinostomi Hastalarının Lakrimal Kese Biyopsi Örneklerindeki Histopatolojik Değişiklikler

Özgür Eroğul¹, **Leyla Eryiğit Eroğul¹**, **Nilay Şen Korkmaz²**

¹Afyonkarahisar Devlet Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği

²Afyonkarahisar Devlet Hastanesi Patoloji Kliniği

AMAÇ: Eksternal dakriyosistorinostomi (DSR) operasyonu esnasında lakrimal keselerden alınan biyopsi örneklerinin histopatolojik özelliklerini incelemek.

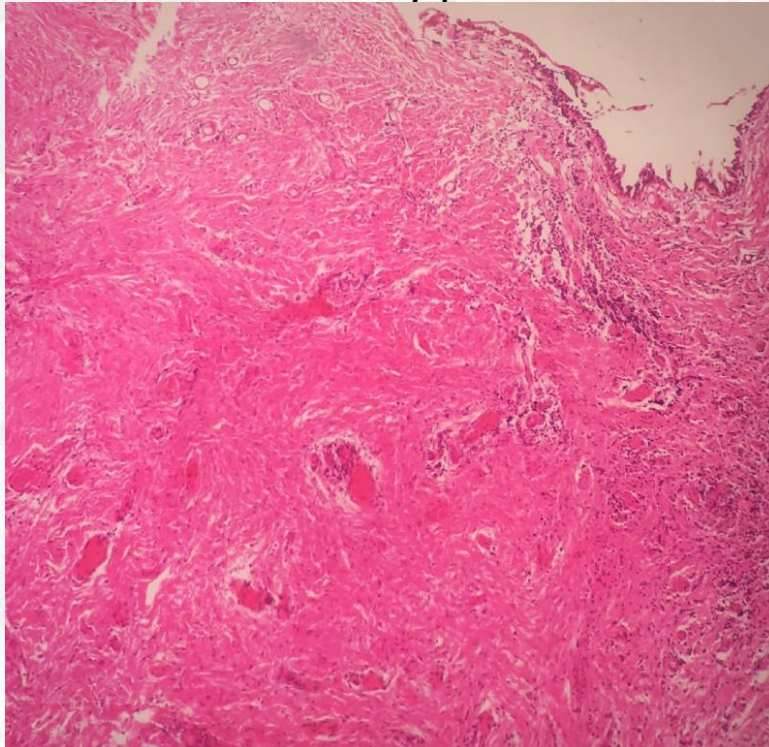
GEREÇ-YÖNTEM: Mart 2016- Nisan 2017 tarihleri arasında kliniğimizde eksternal dakriyosistorinostomi uygulanmış 47 hastadan(35 Kadın, 12 Erkek) operasyon esnasında U flep yöntemiyle alınmış olan biyopsi örnekleri histopatolojik olarak incelendi. Hastaların yaş aralığı 40-70 arasında idi, preop muayeneleri lakrimal lavaj ve dakriyosistografi ile yapıldı. Her hastaya ait biyopsi örnekleri, %10'luk formalin içinde histopatolojik inceleme için patoloji laboratuvarına gönderildi. Örnekler takip işlemlerinden sonra Hematoksilen-Eosin (H&E) boyası ile boyandı. Uzman patoloğ tarafından her bir biyopsiler; kronik inflamatuvar hücre infiltrasyonu, fibrozis ve kapiller proliferasyon değerlendirilip, şiddetine göre sınıflandırıldı. Kronik inflamatuvar hücre infiltrasyonu hafif<50, orta: 50-200 şiddetli>200 (her büyük büyütme alanında-BBA), Fibrozis şiddeti, fibrotik doku miktarına göre hafif<25, orta: 25-50 şiddetli>50 (BBA), Kapiller proliferasyon şiddeti, kapiller damar miktarına göre hafif<5, orta: 5-10 şiddetli>10 (BBA), olarak değerlendirildi.

BULGULAR: Lakrimal kesede en sık gözlenen histopatolojik değişiklikler, şiddetli düzeyde kronik inflamatuvar hücre infiltrasyonu (%87), orta düzeyde fibrotik doku miktarı (%82) ve orta düzeyde kapiller proliferasyon(%85)olarak saptandı.3 hastada(%6) skuamoz metaplazi saptandı.

SONUÇ: Nazolakrimal kanal tıkanıklığı tanısıyla operasyon yapılan hastalarda lakrimal kese örneklerinde çoğunlukla kronik enflamasyon ve fibrozis görülmesi nedeniyle rutin biyopsi alınmasına gerek yoktur. Fakat lakrimal kese tümörleri gibi nadir görülen ve klinik olarak şüphe uyandıran vakalarda kesin tanı ve tedavinin seyri açısından biyopsi gereklidir.

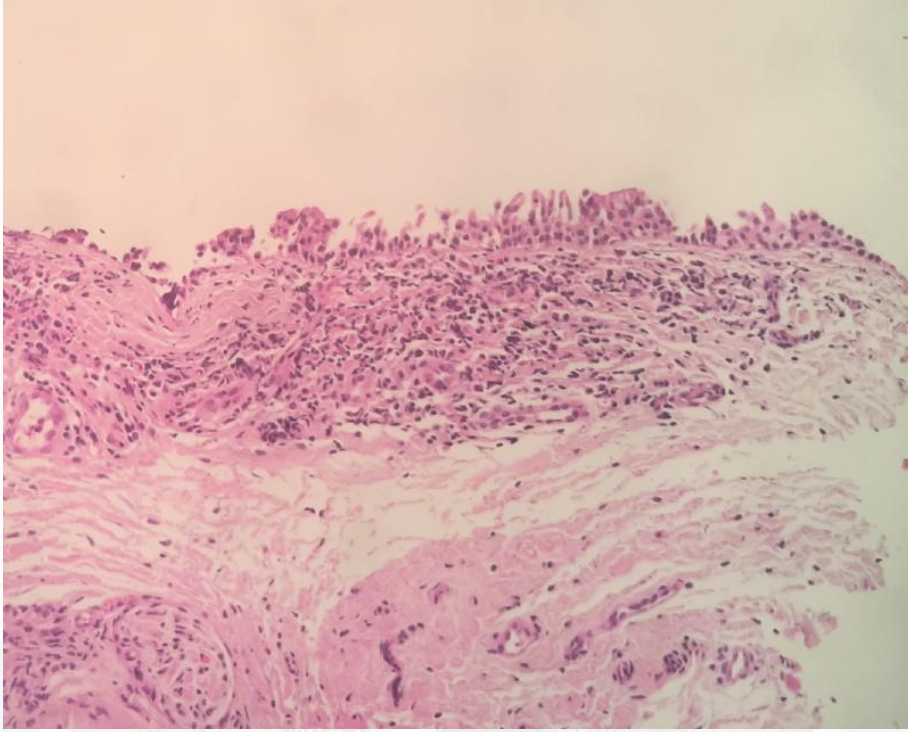
Anahtar Kelimeler: Eksternal dakriyosistorinostomi, lakrimal kese biyopsisi, nazolakrimal kanal tıkanıklığı, histopatoloji

lakrimal kese biyopsisi 1

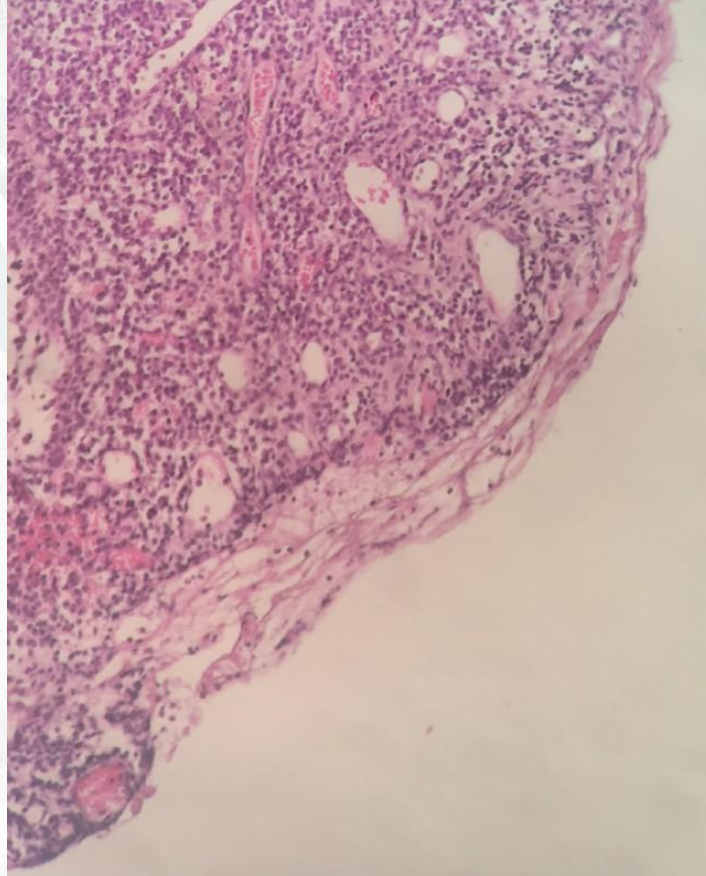
Hafif derecede Kronik inflamatuvar hücre infiltrasyonu ve kılcal proliferasyonun hafif derecesi (H & E, 200x)

Lakrimal kese biyopsisi 2

Orta derecede kronik inflamatuvar hücre infiltrasyonu derecesi (H & E × 200)

Lakrimal kese biyopsisi 3

Şiddetli kronik inflamatuvar hücre infiltrasyonu ve şiddetli kılcacal proliferasyon (H & E, 200x)

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0013] PS-13 [Oküloplastik Cerrahi]

Dakriosistorinostomi Ameliyatlarında Tek ve Çift Flep Anastomoz Sonuçlarının Karşılaştırılması

Gökhan Kaya

Kağıthane Devlet Hastanesi, Göz Kliniği, İstanbul

AMAÇ: Bu çalışmada dakriosistorinostomi ameliyatları esnasında yapılan tek ve çift flep anastomoz sonuçlarını karşılaştırmak.

GEREÇ-YÖNTEM: Kliniğimizde kronik dakriosistit nedeniyle dakriosistorinostomi ameliyatı uygulanan 124 olgunun, 124 gözü retrospektif olarak değerlendirildi. Tüm olgulara flepler hazırlandıktan sonra silikon tüp entübasyonu yapıldı. Tüm olgular yaş, cinsiyet, cerrahi sırasında gelişen komplikasyonlar ve cerrahinin başarısı yönünden değerlendirildi. Lakrimal irrigasyonda nazal geçişin olması ve epifora şikayetinin düzelmesi cerrahi başarı olarak kabul edildi.

BULGULAR: Çalışmaya alınan 124 olgunun 63'ü kadın, 61'i erkekti. Olguların 56 'sına tek flep, 68'ine çift flep dakriosistorinostomi (DSR) ameliyatı yapıldı. Çift flep uygulanan 68 olgunun 31'i erkek, 37'si kadın idi ve yaş ortalaması 54.4 ± 25.2 yılı. Tek flep uygulanan 56 olgunun 30'u erkek, 26'sı kadın ve yaş ortalaması 53.7 ± 17.3 yılı. Çift flep uygulanan grubun ortalama takip süresi 23.3 ± 5.1 ayken, tek flep uygulanan grubun takip süresi $24,4 \pm 7.3$ aydı. Çift flep uygulanan grupta %97.1, tek flep uygulanan grupta %96.9 oranında başarı elde edildi. Gruplar arasında cerrahi başarı yönünden istatistiksel olarak anlamlı bir fark izlenmedi ($p > 0,05$).

SONUÇ: Dakriosistorinostomi ameliyatları esnasında yapılan tek ve çift flep anastomozlarının, başarı oranları üzerine olan etkileri yönünden anlamlı bir fark olmadığı gözlenmiştir. Ancak uygulama kolaylığı nedeniyle tek flep anastomoz tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Çift flep, dakriosistorinostomi, silikon tüp entübasyonu, tek flep.

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0014] PS-14 [Kornea]

Nazal ve Temporal Pterijyum Cerrahisinde Korneal Astigmatizma

Gökhan KAYA

Kağıthane Devlet Hastanesi, Göz Kliniği, İstanbul

AMAÇ: Nazal ve Temporal pterijyumlu gözlerde cerrahi sonrası astigmatizmadaki değişimin karşılaştırılması.

GEREÇ-YÖNTEM: Temporal pterijyumlu olan 9 olgunun 9 gözü, nazal pterijyumlu olan 15 olgunun 15 gözü ile karşılaştırıldı. Cerrahiden 1 gün önce ve cerrahi sonrası 2. ayda otorefraktometri ile ölçümleri yapıldı ve astigmatizmadaki değişim karşılaştırıldı. Astigmatizmadaki değişim cerrahi sonrası ve öncesi keratometri değerleri arasındaki fark alınarak hesaplandı.

BULGULAR: Temporal pterijyumlu olgularda cerrahi öncesi korneal astigmatizma değeri $-1,78 \pm 0,58$ D iken cerrahi sonrası $-0,85 \pm 0,80$ D idi. Nazal pterijyumlu olgularda cerrahi öncesi korneal astigmatizma $-2,79 \pm 0,62$ D iken cerrahi sonrası bu değer $-0,74 \pm 0,12$ D olarak hesaplandı. Her iki grupta cerrahi öncesi ve sonrası değerler arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı idi ($p < 0.05$). Gruplar astigmatik değişim değerleri açısından karşılaştırıldığında aradaki fark anlamlı idi ($p < 0.05$).

SONUÇ: Nazal pterijyumlu olgularda cerrahi sonrası astigmatizmadaki değişim temporal pterijyumlu olgulara göre daha fazladır.

Anahtar Kelimeler: Astigmatizma, Nazal pterijyum, Temporal pterijyum

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0020] PS-20 [Kornea]

Oküler Allerjide Kurugöz Bulguları

Hakika Erdoğan

Maltepe üniversitesi, Tıp fakültesi, Göz hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

AMAÇ: Semptomatik allerjik konjonktiviti olan bir grup hastada eşzamanlı olarak kuru göze ait semptom ve bulguları araştırmak.

GEREÇ-YÖNTEM: Mevsimsel ve perineal allerjik konjonktivit tanısı alan hasta grubunda, hastaların OSDİ skorları, BUT(Break up time) değerleri, Oxford boyanmaları ve Schirmer test değerleri araştırıldı ve kendi yaş grubundaki allerjisi olmayan katılımcılarla karşılaştırıldı.

BULGULAR: Çalışmaya 93 hastanın 93 gözü dahil edildi. Oküler allerji (OA) grubunda 21 kadın 26 erkek varken, kontrol grubunda ise 22 kadın 24 erkek vardı. Ortalama yaş OA grubunda $18,9 \pm 12,6$ iken kontrol grubunda $16,6 \pm 10,01$ idi. OA grubu ile kontrol grubu arasında hastaların yaşları ($p=0,323$), cinsiyet dağılımı anlamlı ($p=0,761$) farklılık göstermemiştir. Yapılan ölçümlerde OSDİ skorları ve Oxford değerleri OA grubunda daha yüksekken, Schirmer değerleri ve BUT değerleri ise daha düşüktü ve bu istatistiksel açıdan anlamlı idi.

SONUÇ: Allerjik konjonktivit kuru göz birlikteliği sıkça rastlanan bir durum olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu yönüyle sadece oküler allerjinin tedavi edilmesi hastanın tek yönlü olarak konforunu sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: allerjik konjonktivit, kuru göz, OSDI, BUT, Oxford

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0027] PS-27 [Nörooftalmoloji]

Peripapiller Koroidal Neovaskülarizasyon Gelişen İdiopatik İntrakraniyal Hipertansiyon Olgularında Klinik Bulgular ve Tedavi

Cem Özgönül

Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Servisi, Ankara

AMAÇ: İdiopatik intrakraniyal hipertansiyona (İİH) sekonder gelişen peripapiller koroidal neovasküler membran (KNM) olgularında klinik bulguların ve tedavi sonuçlarının sunulması amaçlanmıştır.

GEREÇ-YÖNTEM: İİH tanısı ile takip ve tedavi altında iken peripapiller KNM tanısı alan olguların tıbbi kayıtları geriye dönük olarak incelenmiştir.

BULGULAR: Çalışmaya 10 hastanın 13 gözü dahil edildi. Ortalama yaş 35 ve hastalardan 8' i kadındı. İİH tanısı aldıktan, peripapiller KNM gelişmesine kadar geçen süre ortalama 41 aydı. KNM geliştikten sonra ortalama takip süresi 8 aydı. Tüm hastalar İİH için oral asetazolamid tedavisi altındaydı. 7 göz sadece takip altında tutuldu, 6 göze anti-VEGF enjeksiyonları yapıldı. Bunlardan 3 göze 1 doz bevacizumab, 1 göze 3 doz bevacizumab, 1 göze 2 doz bevacizumab ve 4 doz aflibercept, ve 1 göze de 2 doz ranibizumab enjeksiyonları yapıldı. Tüm KNM hastalarında görme keskinliğinde artış ve subretinal fibrozis gelişimiyle beraber KNM' de remisyon saptandı. Papillödem sadece 1 gözde tamamen iyileşti, diğer 12 gözde son takip muayenesinde hala papillödem mevcuttu.

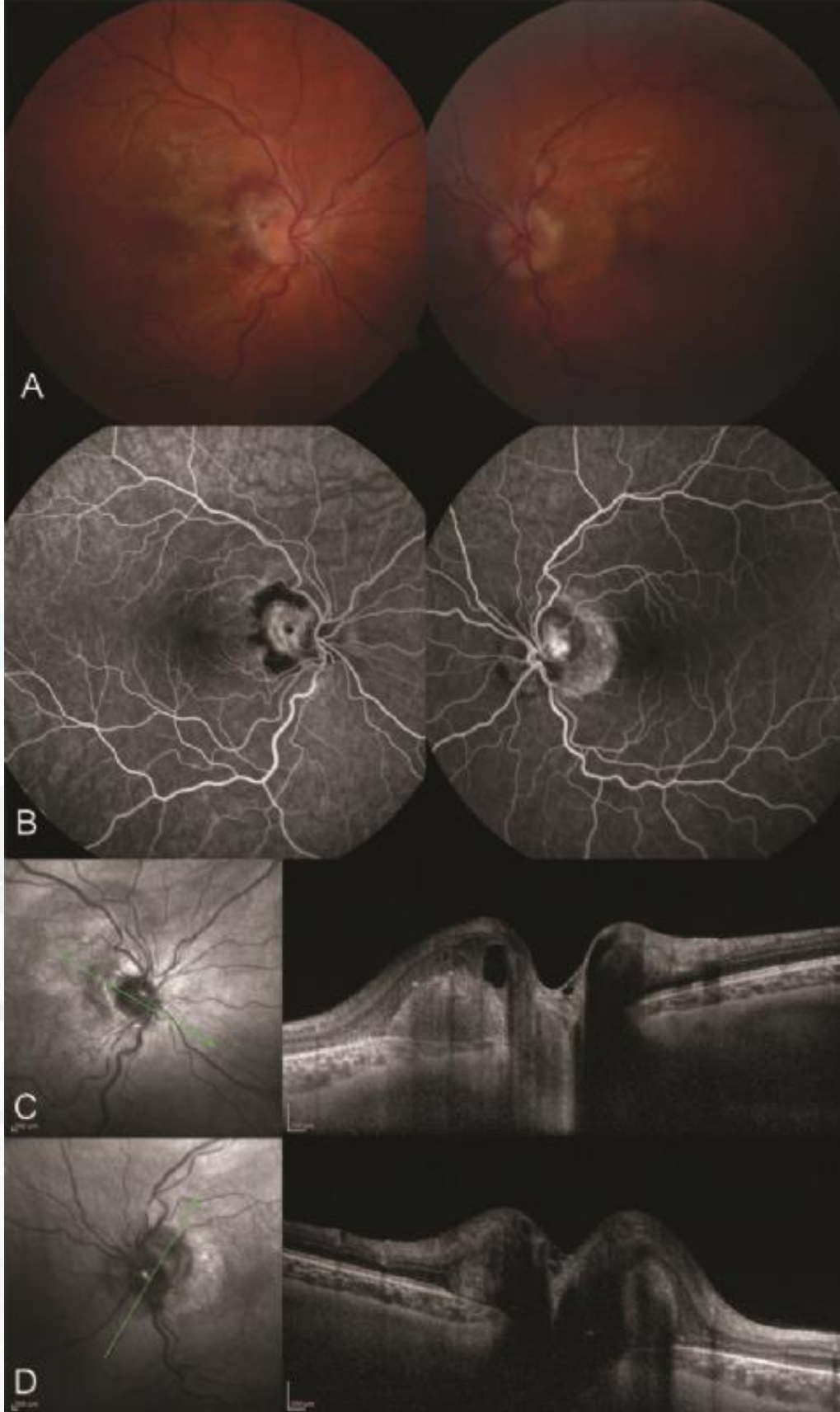
SONUÇ: Peripapiller KNM, İİH hastalarında saptanabilecek nadir bir komplikasyondur. Sıklıkla, İİH' un etkili tedavisi sayesinde KNM ek bir girişim gerekmeden kendi kendine gerileyebilmektedir. Görmeyi tehdit eden ve/veya uzun süren KNM olgularında intravitreal anti-VEGF enjeksiyonları etkili ve güvenli tedavi seçeneği olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: aflibercept, bevacizumab, idiyopatik intrakraniyal hipertansiyon, neovaskülarizasyon, peripapiller KNM, ranibizumab

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

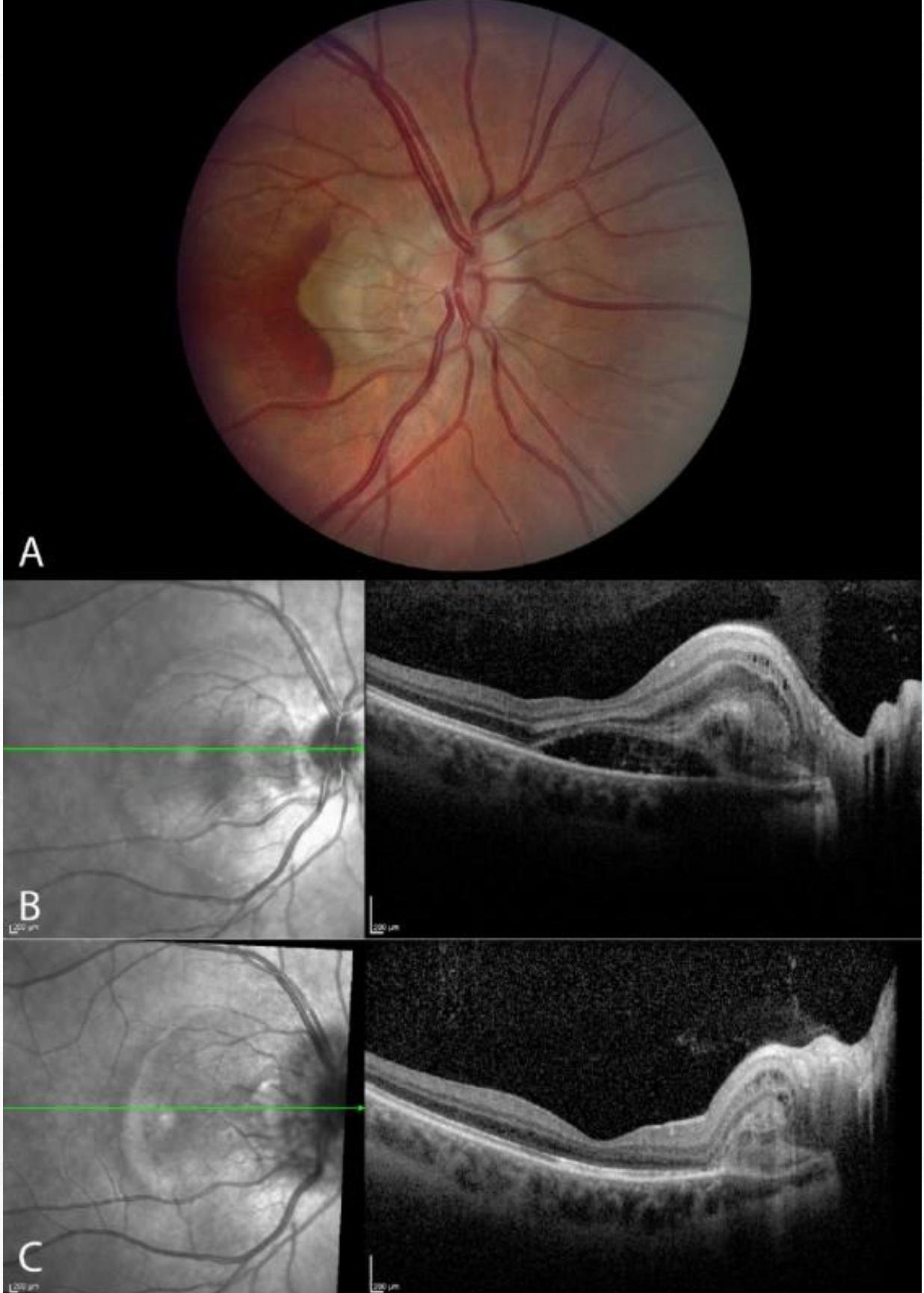
Pullman İstanbul Otel

Resim 1

A) Peripapiller subretinal hemoraji ve sıvı birikimi, B) Geç dönem floresein anjiyografi ile peripapiller hiperfloresans ve subretinal hemorajiye ait hipofloresans KNM tanısını desteklemektedir, C ve D) OCT ile intraretinal ve subretinal sıvı aktif KNM'yi desteklemektedir.

Resim 2

Peripapiller KNM olgusunda tedavi öncesi ve 2 doz ranibizumab enjeksiyonu ile tedavi sonrası OCT bulguları izlenmektedir.

[Abstract:0028] PS-28 [Vitreoretinal Cerrahi]

Kristalin Lens Dislokasyonlu Olgunun Pars Plana Vitrektomiyle Birlikte Yapılan Sütürsüz Skleral Fiksasyon ile Tedavisi

Kamil Yavuzer, Ali Meşen

Sağlık Bilimler Üniversitesi, Van Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Van

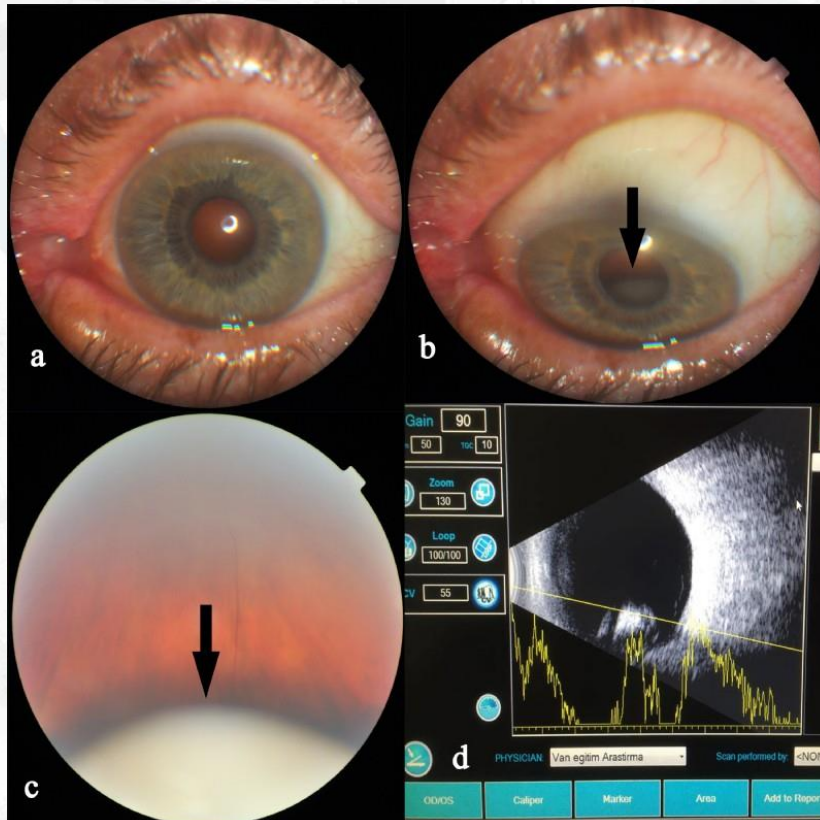
AMAÇ: Kristalin lens dislokasyonu olan ve pars plana vitrektomiyle birlikte sütürsüz transkonjonktival intraskleral haptik fiksasyonlu intraoküler lens implantasyonu uygulanan olgudaki fonksiyonel ve anatomik başarıyı sunmak.

GEREÇ-YÖNTEM: Uzun zamandır az gören ve sol gözünü ovduktan sonra görmesi bir miktar açılan 85 yaşında erkek hasta kliniğimize başvurdu. Yapılan muayenesinde görme keskinliği sağ gözde el hareketi, sol gözde 1,5 metreden parmak sayma düzeyinde idi. Ön segment muayenesinde sağ gözde matür katarakt ve psödoeksfolyasyon izlenirken sol gözün afak olduğu saptandı. Sol gözün arka segment muayenesinde kristalin lensin vitre içinde ve lens zonüllerinin şiş olduğu gözlendi. Cerrahi planlanan hastada yetersiz pupil dilatasyonu mevcuttu. Trokar girişlerinin ardından 4 kadran iris kancası takıldı. Kor vitrektomi sonrası perfluorokarbon verilerek lens arka kamaraya yüzdürüldü. Temporal kadrandan 2.8 mm korneal kesi ile fakoemülsifikasyon yapıldıktan sonra ön kamaraya 3 parçalı intraoküler lens implantasyonu yapıldı. Karşılıklı alt ve üst kadrantlarda insülin enjektörü yardımıyla iki adet transkonjonktival skleral tünel hazırlanarak haptikler çıkarıldı. Haptiklerin ucu koterle eritilerek terminal topuz oluşturuldu. Oluşturulan bu topuz itilerek skleral tünelin içine implante edildi. Hastanın 6 hafta sonraki kontrolünde sol gözde görme keskinliği 0,8 düzeyinde, intraoküler lens santralize ve retina tabii izlendi.

SONUÇ: Sublukse/disloke lensli olgularda lensin vitreoretinal cerrahi ile çıkarıldığı başlıca durumlar, retinada hasara neden olabilecek hareketli bir lens, glokom, retina dekolmanı, proliferatif vitreoretinopati gibi ikincil patolojilerin bulunmasıdır. Kapsüler desteği olmayan afak hastalarda oluşan görsel sorunları ortadan kaldırmak için sütürsüz skleral fiksasyon tekniği etkili bir yöntemdir. Günümüzde vitreoretinal cerrahi ve skleral fiksasyon tekniklerinin gelişmesi ile lens dislokasyonlu/subluksasyonlu hastalar başarı ile tedavi edilmektedir.

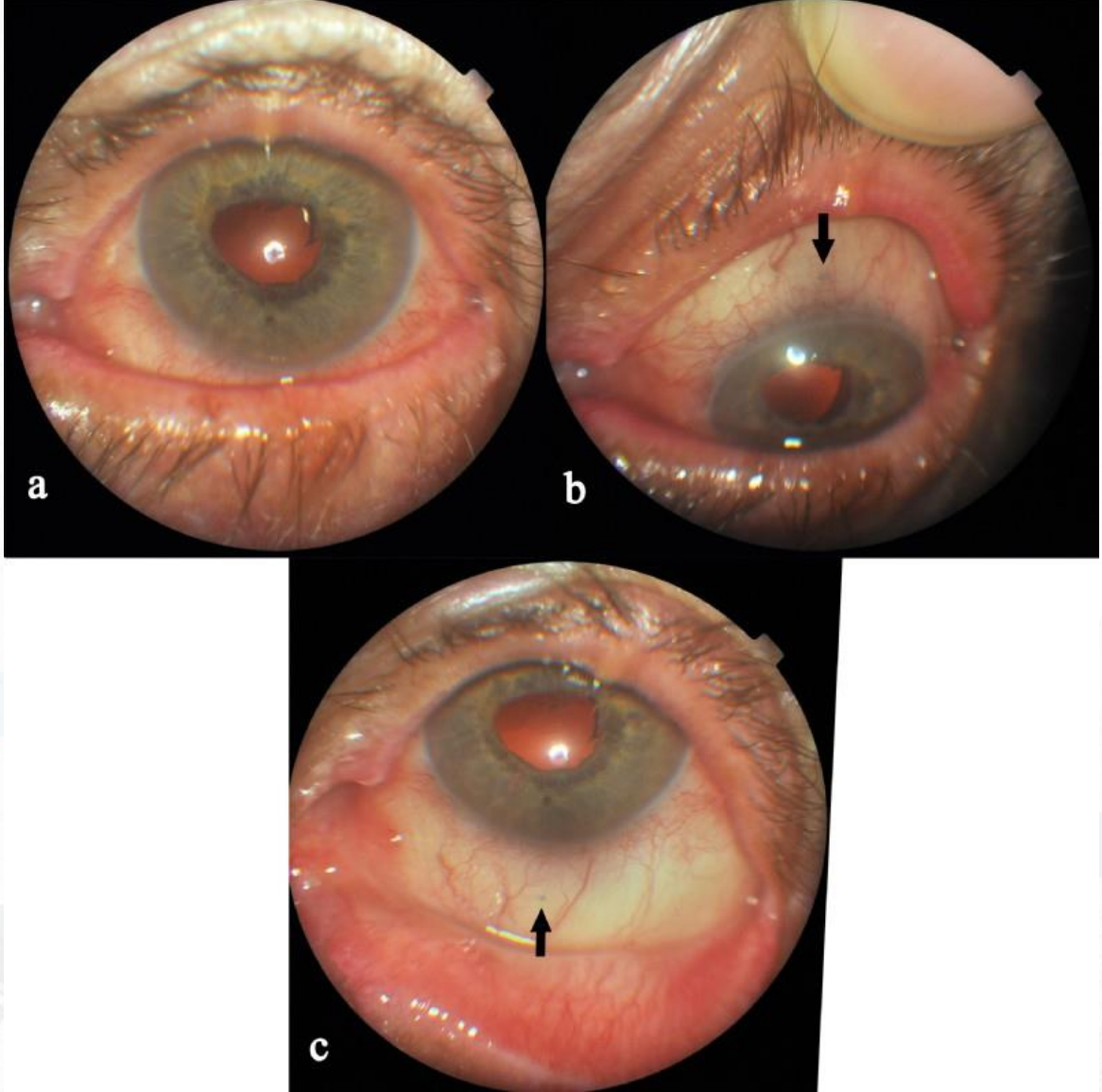
Anahtar Kelimeler: afaki, kristalin lens, pars plana vitrektomi, skleral fiksasyon

Resim 1

a) dilatasyon güçlüğü olan pupil b-c) ok işaretleri kristalin lens dislokasyonunu göstermekte d) ultrasonografik görünüm

Resim 2

a) intraoküler lens santralize izlenmekte b-c) ok işaretleri skleral tüneldeki haptikleri göstermekte

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0041] PS-41 [Tıbbi Retina]

Sigara İçen ve İçmeyen Santral Seröz Retinopati Hastalarında Subfoveal Koroid Kalınlığı ve Santral Maküla Kalınlığının Karşılaştırılması

Mehmet Özgür Zengin, Ömer Kartı, Anıl Korkmaz, Tuncay Küsbeci
Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İzmir

AMAÇ: Bu çalışmada sigara içen ve içmeyen santral seröz retinopati hastalarında subfoveal koroid kalınlığı ve santral maküla kalınlığının karşılaştırılması amaçlandı.

GEREÇ-YÖNTEM: Çalışma İzmir Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği Retina biriminde takibi bulunan santral seröz retinopati tanılı 30 hasta dosyasının geriye yönelik incelenmesiyle gerçekleştirildi. Hastaların demografik verileri ve klinik özellikleri kaydedildi. Hastalar sigara içme öykülerine göre 2 gruba ayrıldı (grup 1: sigara içenler ve grup 2: sigara içmeyenler). Subfoveal koroid kalınlığı ve santral maküla kalınlık ölçümleri optik koherans tomografi ile gerçekleştirildi.

BULGULAR: Bulgular: Hastaların ortanca (min-max) yaşı 51.50 (29-75) yıl idi. Hastaların 23'ü erkek idi (% 76.7). Grup 1 ve 2'de sırasıyla 11 (% 36.7) ve 19 (% 63.3) hasta bulunmaktaydı. Grup 1'de ortanca (min-max) subfoveal koroid kalınlığı ve santral maküla kalınlığı değerleri sırasıyla 365.50 μ m (295-756) ve 267.00 μ m (201-510) iken, grup 2'de bu değerler sırası ile 359 μ m (170-720) ve 333 μ m (142-586) idi. Grup 1'de, santral maküla kalınlığı daha ince olmasına rağmen, subfoveal koroid daha kalın idi. Bununla birlikte, iki grup arasındaki koroid ve maküla kalınlığındaki farklar istatistiksel olarak anlamlı değil idi (subfoveal koroid kalınlığı için $p = 0.763$, santral maküla kalınlığı için $p = 0.478$, Mann-Whitney U testi).

SONUÇ: Bu çalışmada sigara içen ve içmeyen santral seröz retinopati hastalarının subfoveal koroid kalınlığı ve santral maküla kalınlığı karşılaştırıldı. Sigaranın santral seröz retinopati hastalarında, subfoveal koroid kalınlığı ve santral maküla kalınlığı üzerine anlamlı bir etkisi bulunmadı. Sonuçlarımızın doğrulanması için daha fazla katılımcıyı içeren çalışmalar gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Koroid, maküla, optik koherans tomografi, santral seröz retinopati, sigara içimi

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

Pullman İstanbul Otel

[Abstract:0042] PS-42 [Uvea-Behçet]

Posterior Plakoid Koriyoretinopati ve Papillit Birlikteliği: Nörosifiliz ve İnsan İmmün Yetmezlik Virüsü enfeksiyonu Olan Bir Olgu

Ömer Kartı¹, Mehmet Özgür Zengin¹, Dilek Top Kartı², Hülya Özkan Özdemir³, Neslihan Eşkut², Tuncay Küsbeci¹

¹Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İzmir

²Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji Kliniği, İzmir

³Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları Kliniği, İzmir

AMAÇ: Görme azalması şikayetiyle başvuran ve fundus bakısında posterior plakoid koriyoretinopati (PPK) ve papillit saptandıktan sonra etiyolojiye yönelik incelemelerde sifiliz ve HIV koenfeksiyonu tanısı alan olguyu sunmak amaçlandı.

GEREÇ-YÖNTEM: 27 yaşında erkek hasta 5 gün önce başlayan sol gözde görme azlığı yakınması ile kliniğimize başvurdu. Bilinen sistemik hastalık ve ilaç kullanım öyküsü bulunmayan, ancak; şüpheli cinsel ilişki öyküsü olan hastanın yapılan göz bakısında; Işık reaksiyonu her iki gözde mevcut olup, sol gözde rölatif afferent pupil defekti izlenmekte idi. Düzeltilmiş en iyi görme keskinliği sağ gözde Snellen eşeli ile 10/10 iken, sol gözde 2 metreden parmak sayma düzeyinde idi. Biyomikroskopik bakısı olağan görünümde idi. Fundus bakısında sağ göz maküla temporalinde sınırları belirgin, sarımsı, küçük plakoid lezyon saptanırken, sol gözde orta derecede vitritis eşliğinde papillit ve daha büyük, sarımsı, belirgin sınırı olan plakoid lezyon izlendi (Resim 1). Fundus otofloresans incelemede retinadaki lezyonlara karşılık gelen alanlarda hipo-hiperfloresan görünüm saptandı. Fundus floresan anjiyografide ise solda optik diskte sızıntı ile birlikte her iki gözde plakoid lezyonun bulunduğu alanlarda orta ve geç fazda ilerleyici hiperfloresan görünüm izlendi (Resim 2). Hastaya PPK ve papillit tanısı konuldu. Etiyoloji için yapılan serolojik tetkikler sonucunda sifiliz-HIV koenfeksiyonu saptandı. Nörolojik bakısı olağan idi. Enfeksiyon hastalıkları kliniğince yapılan beyin omurilik sıvısı incelemesi sonucunda nörosifiliz tanısı konularak parenteral penisilin tedavisi başlandı. Tedavi sonrası 2.haftada fundus lezyonlarında gerileme izlenen hastanın görme keskinliği 1/10 düzeyine yükseldi.

SONUÇ: PPK ve papillit, oküler sifilizin nadir görülen arka segment bulgularıdır. Bu nedenle, PPK veya papilliti olan hastalarda sifiliz ayırıcı tanıda akıld tutulmalı ve tüm hastaların HIV koenfeksiyonu ve nörosifiliz açısından tetkik edilmesi gerekmektedir.

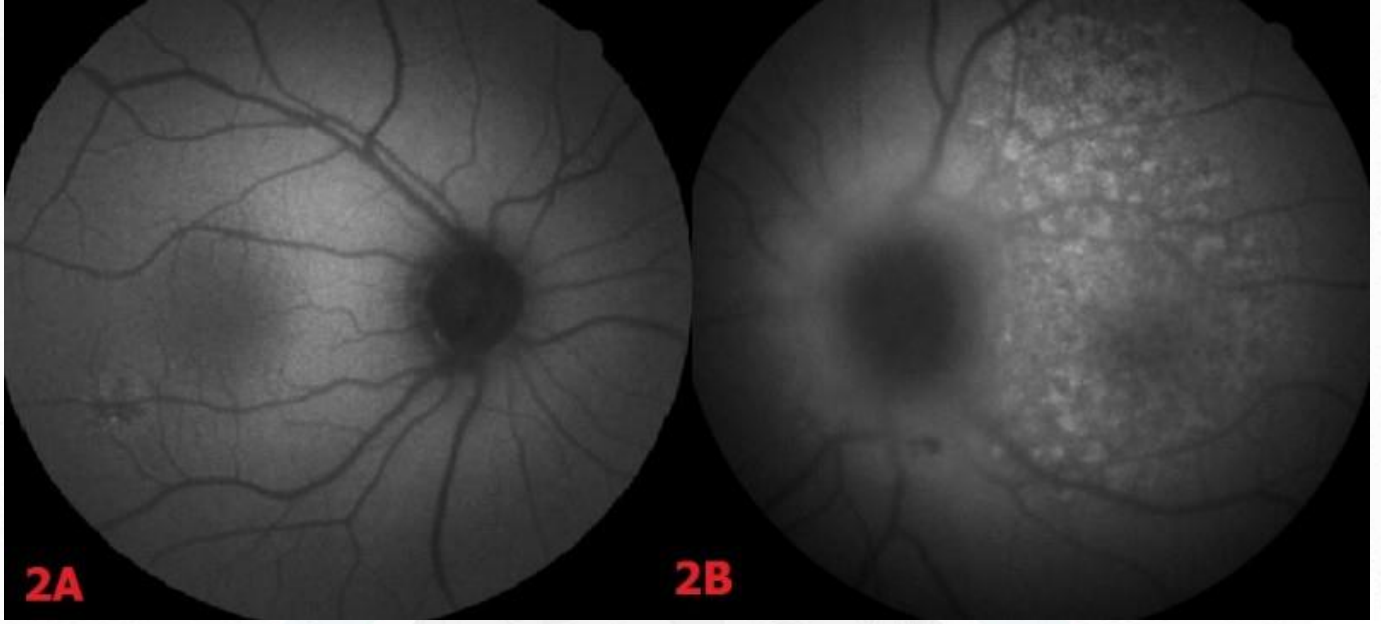
Anahtar Kelimeler: papillit, posterior plakoid koriyoretinopati, sifiliz

Resim 1

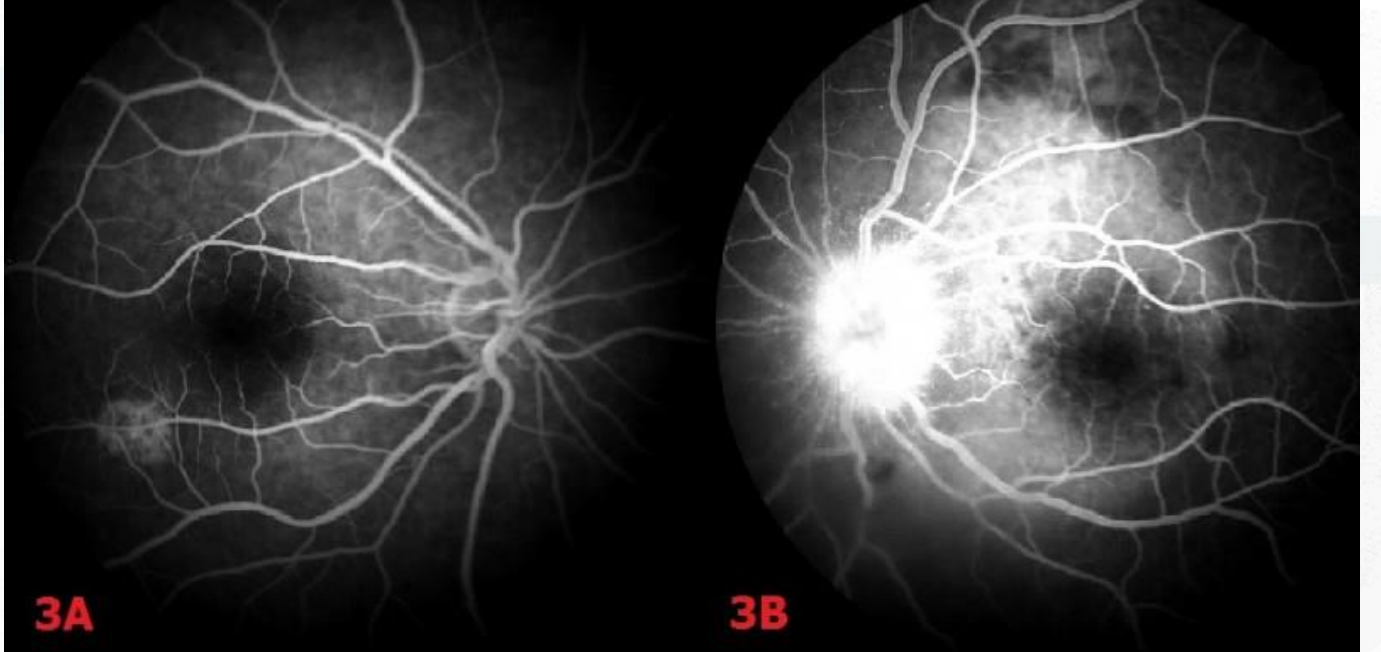
Sağ maküla temporalinde sarımsı küçük plakoid lezyon izlenmekte (1A), sol gözde ise orta derecede vitritis eşliğinde papillit, geniş sarımsı, ve belirgin sınırı olan plakoid lezyon izlenmekte (1B).

Resim 2

Fundus otofloresans incelemede retinadaki lezyona karşılık gelen alanlarda dağınık hipo-hiperfloresan görünüm izlenmekte (2A ve 2B)

Resim 3

Fundus floresein anjiyografide her iki gözde plakoid lezyonun bulunduğu alanlarda orta ve geç fazda ilerleyici hiperfloresans görünüm izlenmekte (3A ve 3B), sol gözde optik diskte boyanma ve sızıntı izlenmekte (3B)

TOD

2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

[Abstract:0043] PS-43 [Kornea]

Bilgisayar Görme Sendromlu Olgularda Trehaloz Jelin Göz Yaşı Menisküs Yüksekliğine Etkisinin Ön Segment Optik Koherens Tomografi ile Değerlendirilmesi

Emine Esra Karaca, Dilay Özek, Özlem Evren Kemer

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

AMAÇ: Bilgisayar görme sendromlu olgularda prezervansız trehaloz %3 + hyaluronik asit % 0.15 jelin (TH-HA) göz yaşı menisküs yüksekliğine etkisinin ön segment optik koherens tomografi (ÖS-OCT) ile değerlendirilmesi.

GEREÇ-YÖNTEM: Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesinde çalışan ve bilgisayar görme sendromundan yakınan 20 hastaya rutin göz muayenesi yapıldı ve ÖS-OCT ile göz yaşı menisküs yüksekliği ölçüldü. Herhangi bir tedavi almayan bu hastaların herhangi bir gözüne tek damla trehaloz %3 + hyaluronik asit % 0.15 damlatıldı. Damladan 10, 60, 120, 360 dakika sonra ÖS-OCT ile göz yaşı menisküs yüksekliği (GMY) değerlendirildi. Ayrıca hastaların schirmer I ve göz yaşı kırılma zamanı (GKZ) ile rahatlama süreleri kaydedildi. Ek olarak jel damlatıldıktan sonra jelin yapışkanlık, viskozite, batma-yanma şikayeti, görme bulanıklığı ve rahatlama hissi üzerine olan etkisi beş soruluk bir anket yardımıyla değerlendirildi.

BULGULAR: Bazal GMY $240,04 \pm 70,02 \mu\text{m}$ olarak ölçüldü. Damladan 10 dakika sonra $452,5 \pm 151,5 \mu\text{m}$ 'a ulaştı ($p < 0,001$) Altmış ve 120. dakika GMY sırasıyla $275,4 \pm 91,01 \mu\text{m}$ ve $222 \pm 58,72 \mu\text{m}$ idi ($p > 0,05$). 360 dakika sonra $194 \pm 62,38 \mu\text{m}$ idi ($p: 0,003$). Bazal ve 360. dakikadaki GKZ sırasıyla $13,7 \pm 1,68$ ve $14,7 \pm 1,94$ sn idi ($p: 0,001$). Hastaların %95'i damla sonrası rahatlamanın 120 dakika sürdüğünü belirtirken, % 5'i 60 dakika kalan % 5'i ise 360 dakika sürdüğünü belirtti. Jelin yapışkanlık ve viskozitesinin hastalarda irritasyona neden olmadığı izlendi. Rahatlama hissi ile GMY arasında korelasyon saptanmadı.

SONUÇ: Tek damla TH-HA jel uygulaması GMY'de özellikle 10. dakikada belirgin artışa neden olmuştur. Hastaların ÖS-OCT'deki göz yaşı menisküs yüksekliği 60. dakikada eski düzeyine dönmesine rağmen rahatlama hissini pek çoğunda 120 dakika devam ettiği görülmüştür. Bu sonuçlar ışığında TH-HA jel uygulamasına bağlı rahatlama hissini jelin oküler yüzeye adezyonu ve yayılma özelliği ile ilişkili olabileceği düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: göz yaşı menisküsü, ön segment OCT, trehaloz

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

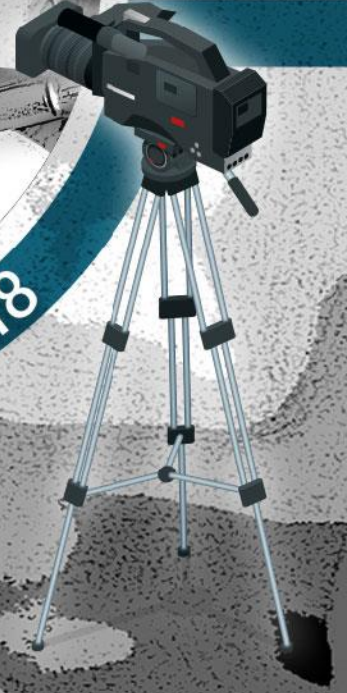
Pullman İstanbul Otel

TOD 2. CANLI CERRAHİ SEMPOZYUMU

28 Haziran - 1 Temmuz 2018

www.todnet.org

global
experience beyond borders